NAM THỨ MƯỜI LAM. — SỐ KHU 3115

MỖI SỐ : 0$04

NGÀY THỨ BAY 9 AOUT 1927

Trung Bắc Tân Văn

中北新聞

MỖI NGÀY RA MỘT SỐ

GIÁ MUA BÁO

	1 năm	6 tháng	3 tháng	1 tháng
Bắc-kỳ, Trung-kỳ, Ai-lao.	8$00	4$00	2$00	1$00
Nam-kỳ, Pháp-quốc và các Thuộc-địa Pháp	9.00	4.50	2.25	
Ngoại-quốc.	14.00	7.00	3.50	
Các làng và các công-sở. .	10.00	5.00	2.50	

Hiện mua báo cứ kể từ ngày 1er hoặc ngày 16 mỗi tháng.
Các ngài mua báo xin gửi trả cho liền trước.

Toutes les lettres destinées à la rédaction doivent être adressées au directeur 68, Rue Jules Ferry, Hanoi

Fondateur : P. H. SCHNEIDER
Directeur : NGUYỄN-VĂN-VINH
Rédacteur en chef : PHẠM-HUY-LỰC
Administrateur gérant : NGUYỄN-V-LUẬN

Adresse télégraphique : TRUNGBẮCTÂNVĂN HANOI
TÉLÉPHONE N° 180

PUBLICITÉ
Tarifs spéciaux suivant catégories d'entreprises ou de produits.
Prix moyens, dernière page :
Une seule insertion. . . . . 0$30 la c/m
Contrat annuel
Par centimètre et par insertion. 0$15 la c/m
Annonces judiciaires et légales. 1$50 la c/m
Petites annonces classées. . . . 0$20 la ligne

Hai cái quí nhất của người đời : Khỏe mạnh và sống lâu

Ở đời quí báu nhất là sự khỏe mạnh và sự sống lâu, đó là mối hạnh phúc to nhất và cái hi vọng thiết nhất của chung cả loài người. Khi vắng mặt lâu lại gặp, hay là khi đầu năm đến thăm nhau, có câu thăm hỏi và cái tiếng chúc mừng thứ nhất, cũng là khỏe mạnh và sống lâu, tưởng khắp trong bầu giới, không chỗ nào là không thế.

Nhân tính ai chẳng muốn khỏe mạnh, chẳng muốn sống lâu, phương Đông cũng chẳng khác gì phương Tây. Xem như những lời chép lại ở trong chuyện thần-tiên, ở phương Đông, thì nào là hái thuốc ở núi Tam-thần, cầu tiên ở núi Bồng-lai, ở phương Tây thì giếng tắm cho người ta trẻ lại, đó đều là theo cái lòng ước ao mong mỏi chung của loài người, người xưa mới bầy đặt ra cho vui câu chuyện.

Thế mà ai ngờ rằng người ở các nước văn-minh bây giờ, vì muốn tìm phương chữa bệnh để mưu mỗi hạnh phúc chung cho loài người, mới gia công nghiên cứu mà y học ngày càng tinh thâm, phát minh ra được nhiều phép mới thuật lạ; chưa nói đến những thuốc nhuộm tóc phép giồng răng, làm cho người ta tuổi nhiều mà không có dáng già, là cái thuật chữa già ở bên ngoài, lại mấy năm trước đây, đã có người tìm được cách tiếp hạch cho người yếu người già, làm cho thần sắc lại tốt, khí lực lại mạnh, lại được trẻ lại mà khỏe lâu sống giai. Lại có người đương ước ao rằng bao giờ ở trong tủ thuốc có sẵn cả lục phủ ngũ tạng, để khi phủ cho người ta. Tuy cái mục-đích ấy thật là cao xa, chưa dễ một ngày mà đạt được, nhưng người ta đã có trí minh đạt, có tính kiên nhẫn, lại cố công học vấn nghiên cứu, thì cái bí diệu của tạo hóa, chắc cũng có ngày xét thấu được, mà những sự kỳ vọng cao xa ấy, không phải toàn là chuyện mộng tưởng hão huyền, mà không bao giờ có thật được đâu. Kia xem mà biết bao nhiêu sự thần kỳ, hiện ra ở trước mắt ta bây giờ, thật là xưa kia người ta không ngờ có. Nghiệm việc trước mà tin việc sau, biết đâu rồi đây vào khoảng giữa bảy mươi, một trăm năm nữa, y-học chẳng ngày càng tinh thâm, thỏa được cái lòng kỳ vọng của ta từ xưa đến nay ư.

Người minh không phải là không có cái nguyện vọng cao xa ấy, mà vì học thức chưa được mở mang, lại sẵn cái thói quen mê tín, phép chữa bệnh và phép cầu sống lâu, lại riêng ra một lối, khác hẳn với người các nước văn minh. Khi mắc phải ốm đau, thì không cần kiếm thuốc tìm thầy cho lắm, chỉ chông cậy vào phép qui thuốc tiên. Hoặc cho là năm sung tháng hạn, lo cúng lễ để giải ách trừ tai; hoặc cho là ma ám qui chêu, lo cầu đồng bóng để trừ tà bắt quỉ; tàn hương nước lã, cho đến chén nước thải, miếng giấu ban, đều cho là nước tiêu trừ bách bệnh; muốn cho con được sống lâu, thì nào là bán khoán, nào là dâng sao, nào là đeo bùa, nào là áo dấu, ở cái buổi học-thuật đã xướng minh, kiến-văn đã [illegible] động của người minh còn hủ-lậu đến như thế, chẳng có chút gì trông cậy ở minh, chỉ trông vào số mệnh, tin vào qui thần, phép chữa bệnh và cách cầu sống lâu của người minh, tự con mắt của người các nước văn minh xem ra, thật cũng đáng buồn cười vỡ bụng!

Ôi! cũng là một cái lòng kỳ-vọng muốn khỏe mạnh muốn sống lâu, mà người ta thì cố công cùng sức, dàn tớ nghiên tinh, đua nhau khảo cứu suy cầu, người này tìm được vị thuốc này, người kia nghĩ ra cách chữa bệnh kia, muốn đem cái công học vấn và cái sự kinh nghiệm của người, tranh lại cái quyền tử sinh của tạo hóa. Ấy vì thế mà y-học càng ngày càng tinh thâm, phép vệ sinh càng ngày càng khôn khéo, lòng kỳ vọng càng cao xa bao nhiêu, thì công học vấn càng tinh chuyên bấy nhiêu, mà kết quả lại càng thêm tươi tốt. Tuy chưa dám nói rằng đã thật có phép phản lão hoàn đồng, hay là cải tử hồi sinh, như những chuyện linh dị đã kể ở trong chuyện thần tiên đời xưa, mà thật cũng đã chế ra được nhiều phương thuật tân kỳ, tạo phúc cho loài người không phải là nhỏ. Còn mình thì cũng biết cầu mạnh khỏe, cầu sống lâu, mà hễ đến cách làm cho thỏa cái lòng kỳ vọng ấy, thì trông vào cách chạy chữa bỗ dưỡng lại ít, mà tin vào thần phật số phận lại nhiều, đã hao tổn tiền bạc, hư phí thì giờ, lại khiến cho người các nước có ý khảo sát phong tục của mình, phải lấy làm lạ lùng, không hiểu cái ngu của người minh sao lại đến thế.

Bà con ta tưởng nên hiểu rằng ta được sinh ở cái thế giới văn minh này, khoa học phát minh đã rộng rãi, sức người quả có thể tranh lại với sức giời, người các nước văn minh đương chú ý vào khoa y-học, sự tiến bộ chắc cũng còn nhiều, cách thức giữ cho loài người bớt được tật bệnh, và được khỏe giai sống lâu, chắc rồi cũng có thành hiện. Ta tưởng nên theo đòi học vấn, cùng mưu mỗi hạnh phúc chung, còn dại gì cứ tin tưởng hão huyền, đã không có chút hiệu nghiệm gì, mà lại làm thêm cái trò cười cho thiên hạ.

H. T. B.

Vô-tuyến-điện

Ngày 3 août 1927

Nước Pháp

Việc giao tế với nước Thổ

Nước Pháp và nước Thổ điều đình với nhau về cái vấn đề trái khoản, thì ngày 29 juillet đã hoà ý, nhau rằng trước ngày 1er juin 1928, nước Thổ sẽ giả tiền và kỳ sau tháng thứ nhất, từ 1928 đến 1951 nước Thổ sẽ nộp mỗi năm độ 10.320.000 livres. Kim [illegible] 3 400.000 livres.

Việc giao tế với nước Nga

M. de Monzie viết nhiều bài về cuộc điều đình của Pháp Nga có kết luận rằng : Ta không thể tin cậy được nữa.

Dư luận với việc nước Đức

Các báo có irish nhiều đoạn trong một bài đăng ở tạp chí của Đức tên là *Menschheit* Bài ấy của hai viên quan võ bàn rằng nên đặt binh lính bị ban khiến cho khi có chiến sự số lính tăng ngay lên được tới 460.000 người và có thể lập tức chiếm cả những địa hạt lấy được của Ba-lan. Báo *Journal* có nói. các quan võ Đức vẫn phòng dự một ngày kia có lẽ chẳng thì trấy sẽ có việc phân tranh với Ba-lan.

Hà-lan

Việc tàu Lotus tại tòa thẩm phán quốc tế

Tại tòa thẩm phán quốc tế La Haye đã bàn xét đến việc tàu Lotus.

Thầy Basdevant phân trần về cái lý thuyết của Pháp. Thầy nói cái vấn đề ấy có quan hệ cho thương thuyền liệt-quốc; một nước có quyền bắt và giữ một viên chức người nước khác, không xét xử gì cả, mà lấy lẽ rằng người ấy phạm tội về việc hàng hải, rồi đến sau xét ra người ấy vô-tội, hay không?

Nước Bỉ

Hội liên hiệp của thợ kim cương

Hội liên hiệp của thợ kim-cương đã bàn lại tòa trị-sự, và đã sắp chín người về đảng cộng sản.

Lỗ mã ni

Tiền ưu bổng của hoàng gia

Nghị-viện đã ưng chuẩn cái số ưu bổng của hoàng gia như sau này: quốc vương 18 triệu *leis*; hội-đồng phụ chánh ; 4 triệu, hoàng thái hậu Marie : 20 triệu ; hoàng-tử Nicolas 7 triệu; công chúa Hélène ; 7 triệu.

Hoa-kỳ

Cái vấn đề dầu hỏa

Trong các bài báo bút chiến về cái vấn đề dầu hỏa, có một bài của báo *Journal of Commerce* ở New-York nói rằng nước độc-nhận rằng Hoa-kỳ có thể lung lạc được cả thế giới về cái vấn đề dầu mỏ. Số dầu của Hoa-kỳ không phải là vô cùng vô tận ; người Hoa-kỳ nên tìm lấy các nguồn dầu hỏa khác ; cũng nên mong rằng thế giới cùng tiêu tạm một số dầu của các nước khác.

Một tin về cuộc hội nghị Genève

Các báo ở Washington có đăng tin rằng việc phái bộ Nhật bản hoãn việc đóng tàu thì phái bộ Hoa-kỳ không ưng và lại nói về việc ấy có bàn nữa cũng không ích thay gì.

Nhật bản

Một tin nữa về cuộc hội nghị Genève

Thủy quân đô đốc Orada, là thượng-trưởng bộ hải quân sang hội nghị đến bác cáo cùng Nhật-bản vẫn sẽ sửa điều tính cho được ổn thỏa.

Các báo Nhật vẫn bàn nên lập một bản gửi nước chánh trị với các nước có đại biểu ở cuộc hội nghị ấy.

Ấn-độ

Việc kinh tế

[illegible] tình hương việc buôn bán, và nghề làm rượi.

A. R. I. P.

Việc Trung-hoa

Ngày 30 juillet 1927

Về việc tha Mme Borodine

Trường-tác-Lâm lấy việc quan tòa Dụ thẩm tự tiện tha cho Mme Borodine và ba người Nga làm tức giận, có trách Diêu Chấn là quan tổng-trưởng bộ tư-pháp không để ý xem xét đến, và cho bắt giam Thâm-ziaGi là làm kỳ quan ở tòa án, và cho niêm-phong cảnh giữ nhà Hà - Tuấn là quan Dụ thẩm tha cho Mme Borodine, hiện Hà vẫn còn trốn chưa bắt được. Vì Hà trốn đi, nên về điều người ta nghi là Hà ăn hối lộ của [illegible] tự lại sang tìm là thực thân. Diêu-Chấn đã có thư trình xin từ chức.

Tưởng-giới-Thạch đến Hà-nam

Phàng-ngọc-Tường có điện mời Tưởng-giới-Thạch đến Hà - nam để thương nghị việc bắc phạt và đánh đảng cộng sản. Tưởng đã nhận lời sẽ cùng tướng Trần-minh-Khu sang đi.

Một trận khai chiến nhằm ở Vũ-xương

Chiều ngày 26 juillet vừa rồi, bộ lưu thủ đạo quân thứ 22 vì lỡ có một viên đạn trái phá bị nổ, nên xảy ra có hỏa tai, đốt mất 5 gian phòng của nhân dân. Đội pháo thủ thuộc đạo quân thứ tư bỗng nghe tiếng súng lại thấy lửa cháy, ngỡ là bọn thợ làm đường Việt Hán lại sinh sự quấy rối, liền bắn súng để trấn áp. Đội thứ hai thuộc đạo quân thứ 35 tưởng là đội quân pháo thủ đến để trước binh khí, liền bắn súng đánh đội pháo thủ ấy, thành ra hai bên đánh nhau một trận dữ dội. Đến sáng ngày 27 mới biết là nhầm, thì bấy giờ mới đình chiến.

(Dịch báo Tân)

Ngày 2 Août 1927

Việc hành động của Nhật-bản

Đông-kinh. — Hang Tobo sở hỏi chuyện quan sứ-thần Yoshizawa về cái vấn-đề Trung-hoa, quan sứ-thần có nói ngài đi đến nam bộ Trung-hoa mục đích chỉ là để trao đổi ý kiến với các viên chức ở Nam-kinh, và Hán-khẩu, và việc hội kiến ấy không có quan hệ gì với cái vấn đề chính trị. Mục đích lại còn là để xem xét miền Dương-tử-giang, và để trao đổi ý kiến với kiều-dân Nhật-bản.

Mấy lời của Tưởng-giới-Thạch

Thượng-hải. — Ở Sơn-đông có tin rằng về việc nay mai quan sứ-thần Yoshizawa sẽ đi đến miền Dương-tử-giang, Tưởng-giới-Thạch có nói liệt-quốc có muốn điều-đình về các quyền lợi thương-mại ở Trung-hoa cũng vô-tích. Cái chánh sách của Tưởng không thay đổi, và nhất định theo các tôn chỉ quốc-dân là bài các bức bất bình đẳng.

Việc chiến tranh

Hương-cảng. — Ngày 24 juillet, quân Sơn-đông khai Cổ công với quân quốc dân, và đã đánh Tô-châu trong tỉnh Giang-tô. Quân quốc-dân giả tăng lại, rồi tụ lại ở chỗ cách Tô-châu 30 dặm, để đánh hãy quân Sơn-đông. Quân Sơn-đông bị đánh áp, và mất nhiều khí giới.

Thượng-hải. — Quân của Phụng-thiên đã rút khỏi Thanh-giang để đem đường trận đến Bảo-định Thanh-giang liền bị quân Sơn-tây chiếm ngay, mà không phải đánh chút gì cả.

Việc ở Quảng-châu

Hương-cảng. — Hội đồng mới của chánh phủ Quảng - đông đã nhận chức ngày hôm qua.

[illegible] Tuấn. Họ rém hòm vào các nhà của bộ binh ở Quảng-châu, là nơi Ly-tế-Thâm ở đấy. Lần này lần thứ hai xảy ra việc mưu hại. Người ta cho đó là đảng phản động mưu hại Ly-tế-Thâm không bị thương.

Chánh phủ Quảng-châu đã hạ lệnh cấm cờ đỏ, mà các hội liên hiệp thợ thuyền vẫn dùng, nhưng từ giờ các hội ấy được kéo cờ của đảng quốc-dân. Viên trưởng binh ở Quảng-châu, là Sang-Shi Ci tang đã từ chức. Người ta nói có lẽ không Chan-shai-Tong, sẽ thế chân.

Tưởng-giới-Thạch với Chu-bội-Đức

Thượng-hải. — Tưởng-giới-Thạch và Chu-bội-Đức, trưởng binh đạo quân Cửu giang đã giải hòa với nhau.

(Dịch báo Tây)

Ngày 3 août 1927

Các đảng bắc phương với đảng cộng-sản

Bắc kinh. — Các đảng bắc phương muốn chống lại việc cổ võ cộng-sản, có tổ chức một cuộc cổ động chánh-trị, và hô hào với bọn thiếu niên Trung-hoa, nên tân thanh bảo hộ cho cuộc hòa-bình, và trừ chủ nghĩa quá kích. Những người xét ra có tài, sẽ dùng làm người cổ động, và sẽ được lương.

Quan sứ thần Hoa-kỳ ở Bắc-kinh

Quan sứ-thần Hoa-kỳ ở Bắc-kinh hiện đã có lệnh triệu về Washington để hội kiến với chánh-phủ về tình thế ở Trung-hoa.

Cái thái độ của Nhật

Đông-kinh. — Những nhà buôn bình Tokio (Đông-kinh), và Osaka nói động về việc chánh-phủ Nam-kinh thi hành việc quan thuế tự trị. Nếu Trung-hoa nhất định không nghe, thì Nhật-bản sẽ thi-hành các phương-sách bảo hộ quyền lợi của mình.

A. R. I. P.

Việc giải phóng cho ông Léon Daudet

Trong một số báo trước nhân thuật chuyện quan sứ-thần Nhật đến chế mạo chức mà đánh thác cho ông Léon Daudet, có nói trước đây đảng đã có mấy người về đảng quân-chủ đã đánh thác cho một người bị giam nữa là M. Baleine.

Ngày ấy vì mùa xuân năm 1912. M. De Baleine, hội-viên hội liên hiệp *Action Française*, bị giam ở nhà ngục Clairvaux, ngày 25 avril, hai người về đảng quân-chủ là MM. Pinochet và Bourgoin quyết định đánh thác cho người bạn đồng chí của mình. Hai người bảo vào một hàng rượu ở phố Caussée-d'Antin thì M. Bourgoin gọi M. Aristide Briand (ông trưởng bộ tư pháp ra đây nói. M Briand không có ở đấy, chỉ có M. Tissier, là chánh văn phòng ra tới. M. Bourgoin nói :

—Bẩm quan Chánh, quan tổng-lý tôn nội-các muốn nói truyện với ngài.

Bọn ông đưa đây nói cho M. Pinochet, thì M Pinochet giả làm quan tổng lý tôn nội-các nói truyện với quan chánh văn phòng như sau này.

M. Pinochet. — Alô! ai ở máy đấy?

M. Tissier. — Chào quan thủ tướng, tôi là M. Tissier.

M Pinochet. — Nghe không rõ là tiếng ai. May khó nghe quá.

Hai bên nói chuyện với nhau mãi M. Pinochet giả danh là quan thủ-tướng, mà bảo M. Tissier thu cho M. de Baleine bị giam về việc chính-trị.

M. Tissier tỏ ý muốn được đến hầu quan thủ tướng để nói chuyện M. Pinochet liền nói ngay: Bây giờ tôi không ở bộ và tôi vẫn không muốn cho ai biết là tôi bảo thế.

M. Tissier liền gọi lấy cho giấy mà viết M. de Baleine để xét.

[illegible] ấy, thì được tin rằng M. Tissier đã đánh giấy tiếp cho ông quản đốc nhà ngục bắt thả M. de Baleine ra. Song M. Pinochet lại còn giả danh quan thủ-tướng mà dặn mấy câu về việc ấy.

Mấy giờ sau, thì báo *Action Française* tiếp được bức điện sau này :

« Được thu chiếu hôm nay, ngày thứ năm, hồi 5 giờ sẽ về. — De Baleine.

Bức thư ngỏ

cùng ông nghị-trưởng và các ông nghị viên Bắc-kỳ

Bản quán tiếp được bài sau này của ông Hàn lâm tu-soạn Ngô-nhật-Thăng nhờ đăng báo, vậy xin cứ nguyên văn đăng sau này cho vui, còn lời bình phẩm thì xin xem ở dưới bài ông Hàn Thăng.

Chúng tôi chiều người đồng ý muốn xin các nghị là đề-nhiều cho [illegible] đến xét Bắc-kỳ, xét lại các nhẽ chúng tôi bàn đây, nếu nên, và phải lẽ hợp thời, thì xin các nghị nhân đó cả ở nghị-viện hãy giờ thi tiện hơn, thì xin các nghị kíp xin ngay quan Thống-sứ gửi vào Bộ mà xin phê-chuẩn luôn bỗ đã cho nhân dân toàn hạt phải phụng hành điều sau này để trừ hại cho nhân-dân; vì nhà nước Bảo-hộ nước nào cũng vậy, có thể hoãn cái các việc khác cần trong nước chịu bảo-hộ kỳ được, duy chỉ đến các phong tục hay tôn giáo của trong nước ấy, thì nhà nước không bao giờ có cưỡng bách bắt phải hoãn cải, bao giờ cũng cung kính. Còn sự hoãn cải 2 việc trên ấy, thì đã tùy ý vua quan nước mình. Còn sự trong nước muốn hoãn cải điều gì, thì phải có lệnh sắc của vua trong nước ban bố ra, thì nhân dân nước ấy phải phụng hành; người giả không có ai có quyền ấy cả. Vậy như trong xứ Bắc-kỳ ta đây, muốn làm điều gì, vì 2 việc đã nói trên đây, thì ta phải xin quan Thống-sứ tư vào Bộ, rồi Bộ chuẩn sức ra cho quan Thống-sứ, rồi nghị lại ra nghị-định thi hành, thì bổ nhân dân toàn hạt Bắc-kỳ phải noi theo thì mới được.

1° Xin cấm hẳn vì việc sáng mũ, đồng cốt, vì mỗi năm được xét Bắc-kỳ tiền phụ vì việc mua giấy để làm vàng mã của nước Tàu, những hàng mấy mươi triệu đồng bạc, ấy là không tính đến Nam-kỳ và Trung-kỳ. Xét cho kỹ, thật là cái đại hại người Tàu đã đem rắc cái sự tin dối-trá vì việc vàng mã cho nước ta theo, rồi để họ đem bán giấy làm vàng mã cho mình, để họ kiếm lời. Xin thể tạm tính, 1 nhà trung-bình người mình đốt để vàng mã trong một năm mất 10$ vì các ngày giỗ tết, không nói đến khi bất hạnh có ông bà qui lão, 2 cái mã xong cũng mất 10$; Còn các nhà đại phú bất hàng 5, 7 trăm bạc, thì không kể; còn đến ma, phá kho, mất năm đốt có hàng nghìn bạc vì việc vàng mã không? Việc công lễ, thì sắt trên rượu, hương-hoa hay để chay, để mặn, là đủ kính lễ. Như bữa giỗ, suốt năm không đáng đến vàng mã vào nhà thờ, thì cũng chẳng sao cả, có phải là một sự giảm-trừ rất nặng đến cho bao lương không? nên xét sự thao đồng bóng gả-giết, đặt bát hương của đền các phủ, thật có nhà vì sau bắt cả sự nghiệp vì đồng-cốt

bo vo Phá Hàng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

hết hương; của ăn không có, mà nhiều nhà đổ vào đồng bông, cùng vàng mã, đồng niên số hàng nghìn hàng trăm. Tự khi bên Tàu có Cách-mạnh xong, thì cũng nước họ bảo nhau cấm ngay việc vàng mã, đồng cốt đi trừ hại chung cho cả nước. Thế mà người mình thì sử cấm cả mà theo nhằm mãi, không đồng làm mà trừ hại cho nước mình.

2° Xin cấm hẳn về việc làm đám ma hàng đối-trướng vô nhiều, việc đi phúng thì chỉ hoa và giấu rượu, để tỏ lòng tân kính cha mẹ bạn hữu là đủ và có ích cho gia đình. Cứ xét kỹ việc đối trướng, có đám đến hàng 1, 2 rầm đối trướng, lúc mang đi đường thì lố mỗ, có khi hai mươi gánh, nặng, thật khó coi, thật làm trò cười cho người ngoại quốc; đem về mấy hôm, rồi bỏ xó; hoặc 4 đôi 1 đôi câu đối, non 10 đôi hức trướng, bao nhiêu tiền vất đi, gia chủ không được ích gì cả, chỉ được tiếng khen là đám kỹ lắm của đối, nào được ích gì? Bởi vậy bản giáo đã 4, 5 năm nay, các cố, các ông cấm việc đem của đối đi đường, cấm cả các người đi đưa đám, không được ăn giấu cau, hay hút thuốc lá, nói truyện trò trong khi đi đưa đám, các người bản giáo tuân xử Bảo-hộ phải theo, ai trái sự cấm kỵ phải phạt nặng.

3° Xin cấm cả việc dùng chè tàu và pháo tàu, chính người Tàu không ai tiêm cũng chè tàu cả, ít người chuộng ưa mà thôi; sự xa mạn của mình là đã. Người Tàu bọ cũng dùng chè mạn trong các việc tế tự nữa. Còn pháo thì xin bắt phải dùng pháo của ta làm, mà khi có việc lễ hái hay việc vui mừng, thì chỉ được đốt 1, 2 nghìn mà thôi.

Các ngài có xem sổ nhập cảng 1 năm, độc Bắc-kỳ tiêu thụ của Tàu bao nhiêu là tiền, về các thứ gấy mùi, để làm đồ vàng mã; bao nhiêu tiền vốn nhiều để làm đối chướng; bao nhiêu tiền pháo và chè tàu, thì có đến hàng mấy trăm triệu bạc của ta để mua các thứ trên này của Tàu, có hại không?

4. Xin cấm cả người mình không được dùng vải nhiều, để tơ-lụa của Tàu, mà may quần áo hay các đồ khác; nhất loạt phải dùng đồ tơ lụa của mình mà may mặc, có đồ tơ lụa và đồ vải mình đã dệt ra hay vải và sáo đồ lụa-gấu hay trên hàu của người quốc ngoại thôi. Cấm đàn ông mình không được mặc đồ tơ hay vải mà có hoa hoét chi cả, chỉ đàn bà mới được dùng đồ tơ lụa có hoa hay của đồ mầu; còn nếu thì đồ vải trắng cấm dùng đồ của mầu, nếu đàn ông dùng hoa (ecri) của mầu, thì khó coi lắm, mà chỉ làm trò cười cho các người ngoại quốc mà thôi. Các ngài thử xét xem, có người đàn ông nước nào ăn mặc như nước mình không??? Thật là nhố nhăng quá. Tây chẳng ra tây, An-nam không ra An-nam, người các nước khinh bỉ mình quá, vì thế nhất là khi họ thấy người mình tâm ma và đi đưa đám ma thì họ cho là đám trò chơi, mà cũng y như đám đưa chơi vậy.

Nếu các ngài xin bấy nhiêu điều trên này, chính quan Thống sứ phải khen các ngài, mà ngài hằng lòng tự vệ bộ ngay hộ. Vì ý người Pháp ai ai cũng hằng lòng cho mình chấn-hưng nội-hóa nước mình, mà không phải mua của người Tàu nữa. Chính bốn tây năm trước đã nói về việc này. Và ngài cũng hằng lòng cho ta tự cải cựu điều tin dối, hại của, vô ích đi, Còn người ngoại quốc thấy mình đồng ý mà biết sửa đổi những điều không hay của mình đi thì họ cũng ít khinh bỉ mình nữa. Xin các ngài lấy lòng công tâm mà cứu nước cho khỏi đem của đổ ra ngoài; cho cả nhân dân được nhờ các ngài, cho chúng được giàu có, khỏi nghèo khổ, dần dần hồi tỉnh lại cho bớt công dân đất của nước Pháp đã bảo hộ cho mình hãy lâu. Xin các ngài sẽ công cho cả nước được nhờ.

Ngô-nhật-Thăng

Lời Tòa-soạn. — Lời thỉnh cầu của ông Hàn Thăng trên kỳ không rõ cho ông đại biểu nhân dân có nhận đó lên quan trên hay không. Nếu không thì ta tiếc rằng ông hàn Thăng lại không có chân trong nghị viện để mà hiện thuyết và cải lý-tưởng của mình.

Không cần phải nói thì độc giả xem bài trên kỳ ai cũng cả là ông Hàn Thăng không phải là người theo đạo Khổng hay đạo Phật. Nhưng cũng không phải là tại ông không theo đạo Khổng hay đạo Phật, mà ta cho lời thỉnh cầu của ông trên kỳ là kỳ-khôi đó. Cái sự kỳ khôi của ông là ở trong việc xin cấm vàng mã, cấm đồng cốt, cấm dùng đối trướng trong các đám tang, cấm dùng chè tàu, pháo tàu, cấm dùng vải nhiều tơ lụa của tàu.

Thế ra, ông xui giục nhà nước bắt dân phải tẩy chay để Tàu hay sao?

Nói rất lại là mấy lời thỉnh cầu của ông trái với pháp luật, trái với tôn giáo, trái với việc ngoại giao.

Nay hãy xin tạm bình phẩm vấn tắt mấy câu, để sau nếu có thời giờ thì sẽ bàn kỹ càng về mấy lời thỉnh cầu trên kỳ.

Tin sau cùng

Ông Léon Daudet sang nước Bỷ

Báo Action française *nhắc lại rằng ngày 25 Juillet M. Léon Daudet đã viết thư cho M. Barthou tổng-trưởng bộ tư pháp nói rằng ông xin trở lại chịu giam ở nhà ngục, song dòi rằng tòa dự-thẩm phải xét lá đơn của ông kiện kẻ làm chứng dối trong cái kiện Bajot mà tòa dự-thẩm đã bãi đi không xét.*

Báo Action française *có nói M. Léon Doudet không tiếp được định hưởng cái quyền tự do về đường linh thần của mình, và đi sang ở nước Bỷ. Ông đã sang nước Bỷ, có người về đảng quân chủ đưa đi. Hễ ông xét khi nào nên về, thì ông sẽ trở về.*

Cuộc hội nghị hạn chế chiến thuyền

Nước Anh không ưng lời Nhật bản bàn nên hoãn việc đóng tàu chiến, nên người Nhựt chắc rằng trong buổi đại hội đồng ngày 11 ở năm này, chắc là cuộc hội nghị sẽ bãi.

Cuộc bay Paris New-York

Những nói khỏi khăn bấy nay làm cho phi-hành-gia Drouhin và M. Lévine, là người tổ chức các cuộc bay qua Đại-tây-dương không thì hành được cuộc bay Paris New-York thì nay đã giải quyết xong. Chắc nay mai sẽ bay bằng tàu bay Miss Columbia

Việc ông Doriot

Ông nghị viên Doriot nói trước khi ông bày tỏ tại thứ-dân nghị viện thì ông không trả lời về việc kháng cáo ông mới rồi.

A. R. I. P.

VIỆC HANOI

Thóc-gạo

Thóc	7 giờ	30 đ
	12 giờ	34 đ

Giá thóc gạo :

Gạo hạng nhất, một tạ	10	00
— ba, —	8	90
— ba, —	7	90
Thóc hạng nhất, —	5	70
Bếp ngô —	4	70

Giá hạc. — Kể từ ngày 5 Août 1927, giá hạc ở kho Nhà-nước định là 19 f. 70.

Thời giá quốc trái :

Ngày 2 Août 1927

3 % hoàn đầu	68 f. 85	
3 1/2 % hoàn đầu	90 f. 50	
4 % vĩnh viễn 1917	61 f. 50	
4 % » 1918	60 f. 70	
6 % » 1920	83 f. 90	
5 % hoàn đầu 1920	69 f. 75	
4 % » 1920	95 f. 30	

Ngày 3 Août 1927

3 % vĩnh-viễn	68 f. 85
5 % 1919	76 f. 05

Xin tân. — Tàu *Ambolse* sang Pháp trở những vật có khai gia không kể, đến ngày chủ nhật 7 août hồi 7 giờ sáng ở Haiphong sẽ chạy đi Tourane và Saigon.

Các thư từ ở Hanoi sẽ đem xuống Haiphong chuyển xe lúc 20 giờ 7 phút tối thứ bảy 6 août.

Các lớp học trong vụ hè

(Cours de vacances)

Trong vụ hè, tại Trung Bắc Học-Hiệu *có mở những lớp chuyên dạy về hai môn Pháp-văn và toán-pháp từ Đồng-ấu đến Cao-đẳng và lớp dạy các học-sinh đã có bằng Sơ-học Pháp-Việt thi, vào trường Bảo-hộ và trường Sư-phạm.*

Mỗi ngày chỉ học có một buổi.

Các thư từ hỏi thể lệ học, phát gửi đến Trung-Bắc Học-Hiệu, *22 rue Lamblot (phố Nhà-thờ)*

Hội đồng bảo-hộ. — Hội-đồng bảo-hộ đến ngày thứ năm 11 août hồi 9 giờ sáng sẽ họp tại phủ Thống-sứ do quan quyền Thống-sứ Graffeuil chủ tọa để xét sổ dự-toán năm 1928.

Tuần dương hạm « Primauguet ». — Vừa có vô tuyến A. R. I. P. ở Quảng-châu-loan báo tin rằng tuần-dương hạm *Primauguet* tới Fort-Bayard trưa hôm 9 juillet, đến ngày 1er août hồi 13 giờ lại đi Hongkong. Các quan chức cùng nhân dân Pháp Hoa ở Fort Bayard và Tchéham có đến rước tòa thám mưu và thấy thế tân kỳ trọng thể lắm.

Tàu ký đi vào hải phận Quảng-châu loan. Ông là các thầy phi-sư hay luôn trên không, khiến cho nhân dân phải cấm phục lắm, nhân việc ký tàu đến Tourane hôm đó, thì cũng thấm mến công thuộc của nước Pháp lắm.

Ở Pháp sang. — Bà Mongullet vợ quan phó Toàn-quyền và bà Blanchard đi la Brosse vợ quan Tổng-đốc Nam-kỳ đã đi chuyến tàu *Athos* sang bên này khởi hành ở Marseille ngày 19 juillet.

Việc ân mạng ông Noel. — Cứ như tòa Dự-thẩm đã xét mấy hôm nay thì cái ân mạng này không phải là chỉ có một mình Alexis can-phạm thôi đâu, giết chết gái vào bao, buộc vào toang sắt, chở lên 6-tô rồi xuống sông không phải là việc một người làm nổi được, và tất phải mưu định với ai. Đó là những điều bí mật tòa án đang xét mà khó ra được là vì thà phạm nhất định không chịu thú nhận lẽ gì. Nói rằng giết ở miền ngoài Ghinh cũng cần đoán phòng để thôi.

Ngày hôm qua quan Dự-thẩm có bảo chứng M. De Hesame là quản-lý công ti nhập cảng viễn-đông tại Hanoi đã mời Alexis ăn cơm sáng hôm thứ sáu 8 juillet chính là ngày có việc ân mạng.

Sáng hôm nay thì tòa đã chất M. Alexis là bố vợ ông Noel với Maurice Alexis là người giết ông Noel.

Tòa án Đại-hình. — Tòa án Đại-hình vụ thứ ba năm 1927 đến ngày thứ hai 26 septembre sẽ mở tại Hanoi do quan số-vấn Folk chủ tọa và hai quan số-vấn Abor và Dupré phụ-thẩm.

Những việc xử trong vụ ấy vẫn chưa định xong, nhưng mới biết có việc tiêu tiền của hàng Denis frères, tiêu tiền của công-ti Vân-nam và mấy việc đánh nhau chết người nữa.

Những đơn thỉnh-cầu của Nhân-dân đại biểu Trung-kỳ. — Ta chưa được biết những điều thỉnh-cầu của các ông nghị Bắc-kỳ thế nào, mới được xem những điều thỉnh-cầu của các ông nghị Trung-kỳ mà thôi. Những điều thỉnh-cầu ấy bản-quán đăng cả ở mục Huế, các ông dân-biểu ngoài Bắc ta có muốn biết thì xin cứ xem ở đó.

Về việc người đội tây tự-vẫn. — Ở trong trại lính đương xét về việc viên đội tây Bazar vì bịnh đau thần-kinh nên nhân chữa bịnh ở nhà thương Đồn-thủy, không biết vì cớ gì của số tự vẫn.

Tại xóm chợ cơm. — Hồi 10 giờ đêm hôm qua, có ba người lính tây vào số nhà 55 phố hàng Giấy đánh chén, khi ra say quá không những không giả tiền lại đánh nhau với nhà chủ. Sau ra phố thấy cái cô ông tre đương ngồi bờ cỏ đến bẻ năm ngũ lật cả ông ngã đến bổ xuống đất rồi gặp ai cũng năm đánh người ta, mấy người ở phố ấy xem lại đánh những người say rượu cũng khá đau. Sau có cảnh-sát đến dẫn 3 người lính say rượu về sở cảm hàng Đệu.

Tên Phạm-văn-Đích tên sai Chụt 43 tuổi, cai xe, ở phố Chanteaulme số 90 bị tòa Thương-thẩm phạt hai tháng tù và tội gả bạc nay có lệnh sai bắt giam thì sẽ xét-thẩm để giải sang Hỏa-lò sáng hôm nay.

Lại hoãn đến ngày 4 septembre 1927. — Cuộc đánh số của hội Tương-tế các người làm việc tại các nhà nông công-thương Tây Nam (Loterie de la Mutualité) lại hoãn đến ngày 4 septembre 1927 mới mở số.

Tại bản-quán nếu có bán vé. Xin mua mau mau kẻo hết!!!

Ả Ngọch tàu sứ. — M. Nguyễn-đến-Thụ ký-lục thực-thụ hạng tư tại Yên bảy xa đi đi Phú-thọ thay M. Trần-hữu-Du là ký-lục thực-thụ hạng tư lại đi đi Yên-bảy.

Phó Toàn-quyền. — M. Đỗ-văn-Phúc giáo học hạng bảy tòng sự tại trường học Tra-vinh chân Thương-lang (Cao-bằng) nay đã ra ngoại ngạch để tòng sự tại phủ Toàn-quyền.

Trường kỹ-nghệ. — M. Ng-văng-Tuy cựu học-sinh trường kỹ-nghệ thực-hành Haiphong nay hồ trợ giáo tập sự ngạch học công-nghệ.

Mất chó. — M. Marcel Hèa y sĩ tại Hanoi có trình cảm rằng mất một con chó giống Mèo lông xám từ 6 giờ chiều hôm qua.

Xe đạp đụng xe hàng. — Ngày hôm qua vào hồi 9 giờ 15 một người Ấn-độ tên là Jhama, canh công ở sở Bưu-điện nhà ở phố Nghĩa-địa số 83 khi đi xe đạp đến phố hàng Than đụng phải chiếc xe hàng số P. T. L. n° 3 do Ngô-văn-Nhung kéo, chiếc xe đạp bị hỏng hành, may người không sao gì.

MỘT CÁNH CÂY KHÔ

« Một Cánh cây khô » là nhan đề tấm phim ảnh rất hay, rất cảm động thuộc về luân lý gia đình.

Chuyện là chuyện hai anh em nhà kia, tuy nhiên cùng chung một giọt máu đào, mà đến khi trưởng thành, cách ngỡ hai người thật rõ ràng phân biệt. Anh thì vì chết chơi bời, phóng túng, nên gặp bước khốn cùng lắm lúc một ăn đành tái, ăn hôm nay lo hôm mai, quả là tình cảnh « nếi cảnh cây khô » vậy. Em thì cũng nhờ vận, mà nên lên một nhà đại phú, tuy như một thân cây vàn vụt, nếp cảnh xanh ngời :

Có một lần kia, ông anh cũng tùng quá, phải tiền cảnh đến tìm nhà em để xin — em thấy đến luôn, tức mình gắt gỏng, sẻ trí với anh quá đỗi nhục nhằn.

Qui ở trong xã hội ta đời nay, hàng « em » này quá là nhan nhản.

Khi anh bước chân ra cửa, định tìm kế làm hại người em, xuýt nữa nhà người em sinh họa. Song cũng vì thiên-lương của người anh còn mạnh, đành chịu tù tội, cơ bần, mà để em một mình sung sướng.

Các thượng thay ! mà cũng đáng khen thay !

đường luân lý

Chớp tại rạp CINÉMA PALACE HANOI từ thứ ba 2 đến thứ ba 9 août 1927

Cần người làm việc

Tại mỏ Kébao cần dùng một người thợ vẽ giỏi về máy-móc (Bon dessinateur en micanique) vì một người đề phòng vẽ (Calqueur) dùng cho phòng giấy ở Port Wallut-- Hỏi tại : Cie de Commerce et de Navigation Extrême-Orient, 35, Rue Harmand, Hải-phòng 7.085.

PHÒNG - THĂM - BỆNH

CỦA QUAN

Y-khoa Bác-sĩ MAURICE LOUBET

Thương thụ đệ ngũ đẳng Bắc-đẩu bội-tinh.

Nguyên chuyên về ngoại-khoa tại bệnh-viện Tunis, Fez, Rabat, Casablanca Port-Saïd (Ai-cập) Huế.

Ngoại khoa, hộ-sinh, chữa mắt và các thứ bệnh lậu, bệnh giang mai

Giờ khám bệnh : Buổi sáng 7 giờ đến 9 giờ — chiều tối — đến 17 —

KHÁM BỆNH : Giá 3 đồng một lần

XIN GIẤY LÂM-CHỨNG : Giá 1 $ 50

Phòng thăm bệnh tại ĐƯỜNG GIA-LONG, 32.

GIÂY NÓI số 236 3018.

CÁC NHÀ DÙNG ĐỒ ẢNH NÊN BIẾT

Vì hiện bào chế Montés, 54 phố Paul Bert, Hanoi mua nhiều, và mua được rẻ, nên hiệu ấy lại có thể bán được các chất Hyposulfite de Soude, Sinulfite de Soude, Sulfite de Soude, Hydroquinone, và tất cả các thứ dùng vào nghề ảnh, theo giá rất rẻ.

Viết thư mà hỏi giá.

MẶC TÂY

Qui-khách muốn cho các cô, các cậu bé mặc tây. Xin mời quá-bộ lại hiệu DEMANGE HANOI xem qua. Hiện ấy mới nhận được rất nhiều quần áo trẻ con, bằng len, đã các mầu. Hiệu đặt cả từ 2 đồng đến 3 đồng thôi.

1 HAY CHO CHẤT QUINQUINA

Bằng thứ Quintonine. Một lọ con để vào một lít rượu vang thường, như thế tuy không phải là rượu Quinquina, song là một thứ rượu rất bổ rất quý.

Mỗi lọ Quintonine giá có 0 p. 60.

Bán tại Hiệu Bào-chế, L. BLANC, phố Paul-Bert -- Hanoi.

Ô tô đụng xe đạp. — Cũng ngày hôm qua vào hồi 7 giờ chiều ô-tô số T. 2280 do M. Dourées ở Vinh mới ra đụng phải ở đó Yên-phụ nặng nhà máy thuốc lá một cái xe đạp do Ngô-văn-Hợi ở nơi hàng Khoai không có số nhà. M. Dourées không có bằng vẽ máy, may chỉ có chiếc xe đạp bị hư, người không sao chi.

Quyển thứ mười bảy

TRUYỆN

Ba người Ngũ-lâm pháo-thủ

ĐÃ XUẤT BẢN RỒI

Giá : 0 $ 05

Các ngài biết phòng xa là khi có bệnh đến chữa quan đốc tờ Ư-CƯ-MAN sẽ được một ông thầy có giá trị, danh tiếng, chuyên môn trông-nom.

Hỏi tại: Hàng-giấy, 33, Hanoi.

VIỆC BẮC-KỲ

HAIPHONG

Chết người hại của. — Việc người thiếu-phụ tự-tử ở cửa xe-hỏa ngày 30 juillet trước mà bản-báo đã thông thạo! ở mấy số báo trước thì nay lại được thêm tin rằng khi người ấy ra đi, có đeo nhiều đồ vàng và mang theo ít tiền, trị giá tất cả là 688 đồng, thế mà sở Cẩm cho đang cho đó xét xem có kẻ gian nào thám-lam bắc lợi chăng. Cũng như ý phần nhiều người thì vị tất đã là có kẻ gian nào lấy, vì người thiếu-phụ ấy nhất quyết đi tự-tử, biết đâu người ấy lại chẳng đem cho thân-thích hay cần gái đâu, hay thân cô chẳng thiết, thiết gì của mà cũng phó cho dòng nước chảy xuôi cũng chưa biết chừng! Nghe nói trước khi quyên-sinh, người phụ-nữ còn biên-thư về tử-tế, chẳng biết tin mà đi tìm xác, xem thế đã rõ chứng-cớ vậy. Người thiếu-phụ đó tên là Mme Nguyễn-văn-Nguyên.

Cũng lại chuyện người đàn bà [illegible] nữa cũng nhảy tử trên cửa xe-lửa xuống sông Tam-bạc mà tự-tử ngày 31 juillet thì bắt 12 giờ trưa ngày 2 août đã tìm thấy xác ở xã của vương Mauty gần chỗ tự tử. Cứ như lời của chồng người bạc-mệnh thì duyên cớ vì nghèo túng mà ra, vì gần đây người đàn-bà đó có vay tạm nhiều nơi để buôn bán, nhưng gặp phải hồi đen, làm ăn chẳng khá, nợ không trả được, nhà lại nghèo, nên cực chẳng đã mà phải mượn dòng sông Tam-bạc để về nơi Bồng-lai. Hồi ra thì hồi sinh thời, người đàn-bà đó vẫn làm nghề kéo xe bò với chồng để kiếm ăn cho qua ngày đoạn tháng.

Huyện-nào bạn đám. — Một người Tây và một người ta đều bị sở cảm phạt vi-cảnh vì hai người ấy đã phạm vào điều thứ 5 nghị-định quan Thống-sứ ngày 11 mai 1927 và điều 479 — 3 luật vi-cảnh, nghĩa là đánh khuya mà hai người làm huyện nào phố xá.

VIỆC TRUNG-KỲ

HUẾ

Những điều thỉnh-cầu chung của các ông dân-biểu Trung-kỳ. — Kỳ đại-hội-đồng thường niên nay, các ông nghị-viên sẽ đề trình quan Khâm-sứ Trung-kỳ một bản thỉnh cầu chung của toàn viện.

Trong bản thỉnh cầu nầy gồm có 8 khoản, 4 khoản là nhắc lại những điều thỉnh cầu năm ngoái và 4 khoản là những điều thỉnh cầu mới trong năm nay. Bản báo lục đăng cả toàn văn bản thỉnh cầu ấy như sau nầy :

Những điều thỉnh cầu chung của toàn-viện về kỳ hội-đồng tháng juillet 1927 :

I. — Nhắc lại những điều thỉnh cầu kỳ hội đồng năm 1926 :

1° Về việc sửa thể lệ của viện, xin chuẩn y bản dự thảo đã đệ trình năm ngoái.

2° Việc cần lượt, xin một là : Lập hội-đồng chấm chước luật Pháp, luật Nam, mà lập ra một luật mới, hai là : nếu chưa thể lập được luật mới ngay, thì xin hãy đem luật hiện hành áng ở Bắc-kỳ mà thi hành ở Trung-kỳ ; ba là nếu chưa có thể thi hành luật Bắc-kỳ ngay được,

(Xem tiếp trang [illegible])

Âu Tây tư-tưởng

(La Pensée de l'Occident)

Dịch văn thư xã

Hiện nay bản-xã đã in hết bộ Ba người ngự-lâm pháo-thủ (Les trois Mousquetaires d'Alex-Dumas). Toàn bộ thành ra 18 quyển nhỏ bán mỗi quyển 0 $ 05. Hoặc đóng làm bốn quyển lớn cả bìa mỗi quyển giá 0 $ 20.

Từ nay khởi sự in sách Tế-lê-mặc Phiêu-lưu-ký (Les Aventures de Télémaque, par Fénélon) cũng cứ mỗi tháng ra hai quyển nhỏ, bán 0 $ 05. Sách này thuộc về loại sách kinh điển của qui-quốc, lời lẽ như lời Luận, Mạnh. Đọc nó rất là bổ ích. Các sách của bản-xã bán tại bản-quán, ai ở xa muốn ủy bản-quán gửi dần ra quyển nào gửi quyển ấy thì xin cứ gửi cho 1 $ trước, khi nào tính tiền sách và tiền cước vừa hết sẽ có thư báo trước để gửi tiền lấy sách liền tiếp mà xem.

Các bà nuôi trẻ bằng sữa bò, nên lấy sữa hiệu BERNA sữa tốt, để lâu được

Bán tại sở L'U. C. I. A.

Sở VEYRENC & Cie ở Đáp-cầu, cần dùng một người đánh máy chữ đã có làm việc qua ở một công-nghệ nào ít ra là hai năm, mà lại phải có bằng sơ-học tốt-nghiệp.

Viết thư rồi sao các giấy mà gửi lại, không cần phải thân-hành đến xin.

7.088

Có bán một cái xe ngựa, thùng máy, bánh cao-su đặc, và con ngựa trắng tốt.

Hỏi tại sở Verneuil et Graveaud, Hanoi. 7.085

CHỈ CÓ MỘT THỨ THÔI

Thuốc đau mắt vàng rất công-hiệu mà quý-khách đã hoan nghênh bấy nay thì ở trên L. thuốc phải có biên rõ « *COLLYRE JAUNE selon la formule du Dr Cazeaux* ».

Thuốc cũng vàng, giấy giản lọ cũng vàng mà giấy bọc cũng vàng, chớ quý khách nên đòi hàng được như thế thì mới khỏi nhầm.

Bán tại hiệu bào-chế :

CHASSAGNE

69, Rue Paul Bert, Hanoi 3002

CUỘC SỔ SỐ

của hội Trung-Bắc kỹ thương tế và hội Trung-Bắc kỹ nông công thương trong tế

(LOTERIE DE LA MUTUALITE)

Có 165 vé được trúng giải, chia ra như sau này :

1 vé được	5.000 $	00
1 »	1.000	00
1 »	500	00
34 »	75	00
24 »	50	00
34 »	25	00

NƠI VÀ NGÀY MỞ SỔ. — Đến 4 Sept. 1927 thì mở số tại Đốc-lý Hanoi

NƠI PHÁT TIỀN NHỮNG VÉ ĐƯỢC TRÚNG GIẢI. — Những vé được trúng giải thì lĩnh bạc tại nhà hàng Pháp Ngân-hàng, Hanoi

GIÁ BÁN : mỗi vé . . . 1 $ 00

Có bán vé tại Bản quán

Các người ở xa gửi mua xin nhớ định thêm tiền cước Recommandé tính như sau này :

Từ 1 vé đến 10 vé, tiền cước Recommandé : 0 $ 20

Từ 1 vé đến 20 vé, tiền cước Recommandé : 0 $ 30

Xin mua mau, mau, kẻo hết!!!

Les misérables

DE VICTOR HUGO

(Suite)

..Qui sait ? le moment approchait peut-être. Le peuple ressaisissant le droit, quel beau spectacle ! la révolution reprenant majestueusement possession de la France, et disant au monde : La suite à demain ! Enjolras était content. La fournaise chauffait. Il avait, dans ce même instant-là, une traînée de poudre d'amis éparse sur Paris. Il composait, dans sa pensée, avec l'éloquence philosophique et pénétrante de Combeferre, l'enthousiasme cosmopolite de Feuilly, la verve de Courfeyrac, le rire de Bahorel, la mélancolie de Jean Prouvaire, la science de Joly, les sarcasmes de Bossuet, une sorte de pétillement électrique prenant feu à la fois un peu partout. Tous à l'œuvre. A coup sûr le résultat répondait à l'effort. C'était bien. Ceci le fit penser à Grantaire. — Tiens, se dit-il, la barrière du Maine me détourne à peine de mon chemin. Si je poussais jusque chez Richefeu ? Voyons un peu ce que fait Grantaire, et où il en est.

Une heure sonnait au c'ocher de Vaugirard quand Enjolras arriva à la tabagie Richefeu. Il poussa la porte, entra, croisa les bras, laissant retomber la porte qui vint lui heurter les épaules, et regarda dans la salle pleine de tables, d'hommes et de fumée.

Une voix éclatait dans cette brume, vivement coupée par une autre voix. C'était Grantaire dialoguant avec un adversaire qu'il avait.

Grantaire était assis, vis-à-vis d'une autre figure, à une table de marbre Sainte-Anne semée de grains de son et consellée de dominos, il frappait ce marbre du poing, et voici ce qu'Enjolras entendit :

— Double six.
— Du quatre.
— Le porc ! je n'en ai plus.
— Tues mort. Du deux.
— Du six.
— Du trois.
— De l'as.
— A moi la pose.
— Quatre points.
— Péniblement.
— A toi.
— J'ai fait une faute énorme.
— Tu vas bien.
— Quinze.
— Sept de plus.
— Cela me fait vingt-deux. (Rêvant). Vingt-deux !
— Tu ne t'attendais pas au double-six. Si je l'avais mis au commencement, cela changeait tout le jeu.
— Du deux même.
— De l'as.
— De l'as ! En bien, du cinq.
— Je n'en ai pas.
— C'est toi qui as posé, je crois ?
— Oui.
— Du blanc.
— A t-il de la chance ! Ah ! tu as une chance ! (Longue rêverie). Du deux.
— De l'as.
— Ni cinq, ni as. C'est embêtant pour toi.
— Domino.
— Nom d'un caniche !

LIVRE DEUXIÈME

Éponine

I

Le champ de l'alouette

Marius avait assisté au dénouement inattendu du guet-apens sur la trace duquel il avait mis Javert ; mais à peine Javert eut-il quitté la masure, emmenant ses prisonniers dans trois fiacres, que Marius de son côté se glissa hors de la maison. Il n'était encore que neuf heures du soir. Marius alla chez Courfeyrac. Courfeyrac n'était plus l'imperturbable habitant du quartier latin ; il était allé demeurer rue de la Verrerie « pour des raisons politiques » ; ce quartier était de ceux où l'insurrection dans ce temps-là s'installait volontiers. Marius dit à Courfeyrac : Je viens coucher chez toi. Courfeyrac tira un matelas de son lit qui en avait deux, l'étendit à terre, et dit : Voilà.

Le lendemain, dès sept heures du matin, Marius revint à la masure, prêt à terme et ce qu'il devait à mame Bougon, fit charger sur une charrette à bras ses livres, son lit, sa table, sa commode et ses deux chaises, et s'en alla sans laisser son adresse, ni bien que, lorsque Javert revint dans la matinée afin de questionner Marius sur les événements de la veille, il ne trouva que mame Bougon qui lui répondit : Déménagé !

Mame Bougon fut convaincue que Marius était un peu complice des voleurs saisis dans la nuit. — Qui aurait dit cela ? s'écriait-elle chez les portières du quartier, un jeune homme, que ça vous avait l'air d'une fille !

(A suivre)

Những kẻ khốn nạn

[illegible]

(Tiếp theo)

... Biết đâu? Có lẽ ngày vàn hay của quốc-dân đã tới. Quốc-dân lại thu được lấy kỷ-quyền, quang-cảnh ấy vui đẹp biết là dường nào. Chính cách-mệnh lại thống-nhất được nước Pháp mà bảo cho thế-giới biết rằng: — Ngày mai sẽ có tiếp-theo! *Enjolras* ta đắc-ý. Lò-lửa đương nóng rực. Đương trong một lúc như thế, thì cậu lại có một bọn bằng-hữu, như là một dây thuốc-súng rắc khắp trong đất *Ba-lê*. Trong cái tư-tưởng cậu, thì lòng minh đã là nhiệt-thành vì nước rồi, lại gặp được những bạn như *Combeferre* có tài hùng-biện, lại biết nghĩ sâu-xa, như *Feuilly* có bụng nhiệt-thành về chủ-nghĩa thiên-hạ đại đồng, như *Courfeyrac* rặm lời dẻo lưỡi, như *Bahorel* hay cười, như *Jean Prouvaire* về mặt rầu-rầu tho-thần, như *Joly* khóa-học tinh-thông, như *Bossuet* hay mia giận, bấy nhiêu người tự-hồ một cái sóng điện lên lửa khắp các nơi đều trong một lúc. Bấy nhiêu tay cùng làm. Thì thế nào mà không kết nên giai-quả. Thật là một cơ-hội may. Nhân cậu sực nghĩ đến *Grantaire*, cậu mới tính trong bụng rằng: — Ừ nhỉ, cửa-ô *du Maine* cũng gần chốn ta đi. Tạt qua vào đó cũng không mất thời-giờ là mấy. Âu là ta thử vào qua nhà lão *Richefeu* xem thế nào? Ta thử xem anh *Grantaire* đương làm gì ở đó; công-việc anh đến đâu rồi.

Chuông nhà thờ *Vaugirard* vừa điểm một giờ, khi *Enjolras* đi tới cái nhà của *Richefeu* nồng nực những khói thuốc-lá. Cậu đẩy cửa vào, khoanh tay trước ngực, để cho cánh cửa tự khép lại đụng cả vào vai, rồi nhìn vào trong cái phòng ngôn ngang những bàn ghế, người đông chật ních, khói thuốc tối um.

Trong cái cảnh khói mù đó thì cậu nghe tiếng hai người bỗ bỗ như lệnh vỡ. Đó là *Grantaire* đương đối khẩu với một tay địch-thủ nào.

Grantaire ngồi đối diện với một người nào ở một cái bàn đá *Sainte-Anne* trên bàn có rắc trấu, và bày những quân bài *domino* la-liệt; *Grantaire* vừa đặt tay xuống bàn. *Enjolras* đứng lẳng nghe thấy những câu sau này:

— Hai đầu lục.
— Tứ.
— Con heo! Ta hết tứ rồi.
— Mày chết. Nhị.
— Lục.
— Tam.
— Yêu.
— Tôi được ván này,
— Bốn-điểm.
— Khó-nhọc lắm
— Đến anh.
— Tôi đi hay mất một nước.
— Được lắm.
— Mười-lăm.
— Với bảy nữa.
— Thế là hai-mươi-hai (vừa nói vừa nghĩ vơ-vẩn). Hai-mươi-hai.
— Anh cũng không ngờ tôi có song-lục. Giả-sử tôi cho [illegible]
— Nhị.
— Yêu.
— Yêu! Này thì ngũ.
— Không có ngũ.
— Có phải anh vừa đi, đấy nhỉ?
— Phải.
— Trắng.
— Anh này đỏ quá! Anh đỏ lắm! (Nghĩ vơ-vẩn hồi lâu rồi:) Nhị.
— Yêu.
— Không có ngũ, mà yêu cũng không. Anh chết!
— Đô-mi-nô.
— Chó quá!

QUYỂN THỨ NHÌ

Eponine

I

Cái vườn của con chim sơn-ca

Marius đi báo cho *Javert* biết cái việc chụp người khảo ủa rồi thì đứng nhìn thấy cái hồi kết-hậu, không ai ngờ mà ta đã kể trên kia. Nhưng *Javert* vừa đi ra khỏi cái nhà nát, vừa xếp mấy đứa giao-phỉ lên ba cỗ-xe mà giải đi khỏi, thì *Marius* ta cũng chuồn ngay đi ra khỏi cái nhà đó. Khi ấy mới có chín giờ tối. *Marius* đến nhà *Courfeyrac*. *Courfeyrac* không ở xóm la-tinh nữa, đã vì lẽ « quốc-sự » mà dọn đến ở con-đường Nhà đốc Phalê. Thời ấy chỗ con-đường ấy thường hay có việc phản loạn. *Marius* bảo *Courfeyrac*: Anh ơi, em đến ngủ nhờ nhà anh. *Courfeyrac* nhân giường có hai đệm, lấy ngay ra một đem trải xuống đất mà rằng: Đây, mời anh nằm.

Sáng hôm sau ngay từ bảy giờ, *Marius* trở về chỗ nhà nát, trả đủ một bạn thuê nhà, trả hết những món tiền nợ mụ *Bougon*, rồi thì mướn một cái xe, xếp sách-vở, xếp giường, bàn, tủ, hai cái ghế lên xe mà dọn đi, không dặn lại cho ai biết chỗ ở mới, thành ra sáng hôm sau khi *Javert* lại đã hỏi *Marius* về cái việc hôm trước, thì chỉ gặp có mụ *Bougon* ra mà nói: Dọn đi rồi!

Mụ *Bougon* yên-trí rằng *Marius* tất cũng có liên-lạc ti nhiều với bọn gian-phỉ phải bắt tối hôm qua. — Sau mụ thường phàn-nàn với mấy đứa cánh-cửa ở xóm ấy: Ai ngờ như vậy? Một gã thanh-niên ngoan-ngoãn quá, như là cô con-gái vậy thế mà!

(Còn nữa)

Những hồi từ đầu, đã in thành mười một quyển, một bên chữ Pháp, một bên Quốc-văn, bán giá như sau này:

Phần thứ nhất	Quyển I	223 *trang, bán*	0 $ 50	
	» II và IV	203	— 0 44	
	» III và IV	159	— 0 38	
	» V và VI	193	— 0 48	
	» VII và VIII	319	— 0 68	
Phần thứ hai	Quyển I	213 *trang, bán*	0 $ 48	
	» II và III	237	— 0 50	
	» IV, V và VI	275	— 0 [illegible]	
	» VII và VIII	231	— 0 50	
Phần thứ ba	Quyển I, II và III	251 *trang, bán*	0 $ 55	
	— Quyển IV, V, VI và VII	299	— 0 65	

Ở ngoài tính thêm tiền cước, mỗi quyển . . . . . . [illegible]

Đã mười một quyển gửi làm một gói, nhà [illegible] 5 $ 50

Khảo về y-học cũ của ta

Cẩm-nang trích lục

(Tiếp theo)

Bệnh tiêu khát

Lời hỏi:

Có người bệnh khát, dùng phương địa hoàng hoàn để tri mà vẫn không khỏi, là cớ làm sao?

Đáp rằng

Đã là nhà phương sĩ cứ theo giấy mực cũ, không hiểu quyền biến đó thôi nghĩa rằng: tâm phế ở trên, thì nên dùng tế nhỏ, can thận ở dưới, thì nên dùng tế to, vẫn lại bệnh do thương tiêu trung tiêu, thì nên dùng thuốc viên cho được hoàn tri, bằng do hạ tiêu đại khát đại tiểu, thì lại phải dùng thuốc sắc thang, thông biến cắt ở tự người, dùng có đáng phép thuốc mới linh nghiệm.

Lời Hỏi:

Hạ tiêu hư thấy kiệt, dùng phương lục vị địa hoàng hoàn điều tri, để tâm thiếu âm thận thấy là phải, hà cớ lại gia quế phụ?

Đáp rằng:

Bệnh môn hồn suy, không thể chung hòa thấy cốc ở trong con vị, để thâu nạp tinh khí lên phế tụng cho được như nhuận. Lẽ đó khác nào lửa dưới trên nồi tất ngấm, thì trên vung không có bỗ hơi cho nên khát. Khát uống nước vào cũng không nhờ cớ hồn hóa rồi cứ tiẾng đường tổng mồng bàng quang mà tiết ra ngoài, tại là tiểu vậy dùng quế phụ để trung hòa, khác nào khắt thêm cái cho lửa lớp cháy to, thì nước trong nồi sôi rịn mà hơi hơi lên trên vung vậy, xưa vua Vũ-đế nhà Hán bệnh tiêu khát, ông Trương-trọng-Cảnh cũng dùng phương bát vị điều trị là khỏi thế mới biết chỉ thành huyền bí không phương nào bằng phương bát vị.

Thượng tiêu chủ thủ nhiệt, trung tiêu chủ vị nhiệt, ở lẳng qua cũng là hư nhiệt đó thôi, chứ không phải là thực nhiệt, vì thận thấy suy, mệnh môn hỏa xung đột lên phế thì thượng tiêu, xung đột lên vị thì trung tiêu. trị nên dùng phương bát vị thận khí hoàn, để dẫn hỏa qui nguyên mới khỏi, hằng cho nhiệt khát là thực hỏa mà dùng [illegible] thì chết, còn như trung khí hư hàn, thì dùng thang lý trung tổng bát vị hoàn, ôm thịnh cảnh dương, thì tiểu cho phép ông Trọng-cảnh dùng thang bạch thông gia nhân sâm đảm chấp, và cho uống người.

Lời hỏi:

Nội kinh đã nói rằng: uống nước vào một phần mà tiểu tiết ra hai phần, là chứng bất trị ông Trọng-cảnh lại còn dùng bài thạo khí hoàn để liệu trị làm gì ấy?

Đáp rằng:

Uống nước ít tiểu tiết nhiều, mà miệng thấy chưa hiểu vị ngọt, là sinh khí chưa tiết, mà trên mặt miệng thấy không có vàng nồi như mỡ là nhân nguyên chưa kiệt thì còn chữa được, nhưng trong phương thận khí nên bổ quế phụ gia ngũ vị tử, tùy thời tăng giảm.

Ông Bảo-khê nói.

Chứng tiêu khát vốn tự âm khí cực suy, dương khí cực thịnh, mà sinh bệnh, bởi nhân âm thực nội thương làm cho trung vị can hạo, khí huyết không được quân bình, tinh thần quyết đoạt mà sinh bệnh; bởi nhân sau khi đại bệnh, âm khí tổn, huyết dịch suy, hư dương xung đột, tân nhiệt nội mà sinh bệnh, tuy có phân biệt rằng khát mà nước uống nhiều tiểu tiện lại là thượng tiêu; khát mà nước không uống mấy, tiểu tiện sáo là trung tiêu; khát mà uống nước luôn miệng, tiểu tiện sánh như dầu là hạ tiêu, nhưng cũng là tân nhiệt cả, tự cốt phải bổ thận thấy cho được tư âm, tả tâm hỏa cho được thanh nhiệt, nhuận trung vị cho được sinh tân, nhất thiết không nên dùng hàn lễ.

Lại có nói:

Tiêu khát nên dùng tô con nghi cái kéo) sắc thang cho uống, vì giống tâm thuộc ngọ, tâm là hỏa, mà bệnh tiêu khát do tâm hỏa, cho nên dùng hỏa tô hỏa, cũng là một điều pháp rất thần kỳ.

Lại có nói:

Bệnh tiêu khát nên dùng bài sinh mạnh tiên làm chủ. Nếu cho là thực hỏa, lại cứu phương tế bàn lương thì giết người làm hỏa.

Ông Tuổi-chân nói:

Trị bệnh tiêu khát, cốt phải dương phế đáng hòa, sinh huyết làm chủ, đã thương tiêu trung tiêu hạ tiêu mà tổng, nhất thiết cấm dụng bàn lạ, nếu tiêu khát kiêm tiết tả, thì nên gia vị bạch truật và bạch thược. Sau khi ốm khỏi, mà bệnh tiêu khát đó là do nhiệt còn lưu ở phế kinh chưa giải hết, trị nên dùng nhân sâm phục linh sam thảo sắc thang, hòa sinh khương chấp uống người.

Lại có nói:

Trị bệnh nhiệt khát, không gì bằng thiên hoa phấn. Thiên hoa phấn là một vị thần được chỉ khát.

Ông Gia-tiêm-Chí nói:

Uống rượu ăn thịt ấm, tích thành vị nhiệt, thấp nhiệt sinh trùng, trùng ăn mất tinh dịch mà thành bệnh tiêu khát cũng có, chỉ bằng dùng khổ luyện cốt bạch bì thiếu gia ngũ hương sắc thang uống cho được sát trùng, hễ trùng ra hết bốn con, hình giống như giống vưu trùng mà nhỏ đó, thì khát tự chỉ.

Lời dặn

Khổ luyện cốt bạch bì nghĩa là rễ cây sơn cao bỏ vỏ đen, rồi bóc lấy bì trắng mà dùng, mà khi đào khi cạo, không nên dùng thiết khí (đồ bằng sắt) mới linh nghiệm vì lại khổ luyện cốt là một vị thuốc độc, nó thường làm cho người ta say khốn đốn khó chịu, nhưng cũng đáng thấy thế mà ngại chi đâu: dùng nó phải cẩn thận lắm mới được, vì nó hợp với nước đái bò thì có tác giết người, vậy nên tìm vườn soạn nào mà không buộc trâu bò đến bao giờ mới được. Câu này quan hệ nhất.

Trung tiêu sinh cổ trướng

Cổ trướng nghĩa là hư trướng, da bụng trắng căng như mặt trống, mà trong không đính tích số vật chất gì.

Tiêu khát mà không ăn được là tì hư. Tì hư không thể giáp vị phá để hành tân dịch, cho nên khát, khát uống nước nhiều thì bàng ngang mà sinh cổ trướng. Bởi vậy bệnh tiêu khát không ăn được, hiệp nên dùng bài thất vị bạch truật tán hoặc bài nhân sâm sinh mạch tán điều trị cho được phù tì, dẫn phục bài bát vị địa hoàng hoàn để tư hóa nguyên, nhất thiết cấm hàn được tả hỏa.

(Còn nữa) Phùng-năng-Tĩnh

Dư luận Nam-kỳ

Cuộc hành động đáng khen của Y-viện Pasteur Saigon

Nhà nước Bảo-pháp thiết lập ra vinh diệu và đáng cho dân ta tôn-trọng vì đã lập tại Nam-kỳ một tòa nhà bác-học thường ngày lo kiếm phương chuyên-trị những bịnh truyền nhiễm hiểm-nguy được cứu giúp sinh mạnh con người cho càng ngày càng thêm sáng-thịnh.

Tòa nhà ấy là Y-viện Pasteur, lập ra tại Saigon trong năm 1890. Công việc của viện khi trước là lo trừ mấy bịnh biết rồi bằng phương pháp dùng bổn Ấu-châu, cũng sát cứu mấy bịnh mới thấy tại Nam-kỳ và kiếm phương điều trị chúng nó. nhưng mà, ấn ân mấy ông bác-sĩ của Y-viện Pasteur bèn ra ngoài phạm vi ấy, nhờ vậy mới đặng phương trị ngọc rất cần, cách làm rượu mấy hằng gạo rất lợi. v.

Mấy ông ấy ngày nay giúp sức sở y-tế mà điều trị cùng đề phòng các bịnh truyền-nhiễm và mấy bịnh có thể trị bằng thuốc tiêm (sérums) và (thuốc chủng) (vaccins).

Mấy ông cũng giúp của sở nhà-nước lo cuộc vệ sinh trong thành-thị và kiếm cho ra những cặp pha trộn gian trá trong đồ ăn.

Rồi hết thì mấy ông còn giúp mấy nhà công nghệ, canh nông, bày ra những hóa vật mới cho người lợi dụng, những phương-pháp mới để cho chế mau mắng và làm cho nó sinh lợi nhiều hơn, v. v.

Y-viện Pasteur trước hết lo nghiên-cứu cho ra căn nguyên chứng bịnh, và như căn-nguyên ấy là giống vi-trùng thì Y-viện kiếm bày phương cho thấy thuốc trừ nó.

Như năm 1926, có xem tại viện gần ba muôn kiểu máu, mủ và phân, không có đồi tiêu sống, nhờ vậy mà trị nhiều bịnh đặng lành; và chẳng biết mấy người bị nguy may mà khỏi hết.

Y-viện trước hết dùng những phương pháp của Bác-sĩ đại danh Langas Pasteur mà trị bịnh chó dại, nó là một cái bịnh phi-gêm, nếu ai vướng lấy mà không kịp trị thì phải chết một cách đau đớn rất thảm.

Năm rồi có trị 1.116 người bị chó cắn. trong số ấy có 575 người Annam và người Kaôch trả. Có ba người chết mà thôi, chắc là bị đem tới trị bịnh trễ lắm, nên cứu không được.

Cho đặng đề phòng bị trái trời trong đám cư-dân, Y-viện năm rồi đã làm ra 3 triệu 45 muôn ống thuốc tiêm trái năm nay cũng bấy nhiêu ống annam mắc bịnh ấy mà không có mới người bị hại. Ta nên nhớ rằng trước đây chẳng bao lâu, người ta hay nói hễ đàn ông đàn-bà mà chưa bị trái-trời thì chưa chắc sống lâu bao giờ. Nghĩa là thấy trước người ta phần đông đều bị bịnh ấy và nhiều người phải thiệt mạng, có khi thoát khỏi, song bị theo đàm cùng mình.

Năm 1926 công việc của Y-viện làm nhiều hơn hết là cuộc chế ra cái thứ thuốc ngoài bịnh thổ-tả thôi, bịnh-dịch, bịnh fièvre typhoïde v. v, Làm phát ra hết thảy 3 triệu 41 muôn ống thuốc.

Nhờ Y-viện làm việc siêng năng như vậy, nên ngày nay sở Y tế có thể trừ nghỉ phương chích thuốc cho cả thảy dân ở xứ. Đang-pháp để người bịnh thiên-thời; làm như vậy thì có lẽ người ta gần kết khỏi được cái bịnh truyền nhiễm mỗi năm hại tới mấy muôn dân ở bên Ấu-châu, Dẫn-điện và Xiêm-la.

Sau hết thì Y-viện Pasteur có làm ra thuốc tiêm để trị bịnh diphtérie (đọn khóc) bịnh mọc hàng ở trong họng (diphtérie), bịnh kiết, bịnh thổ thịt (ung rêne) và nhiều thứ bịnh đau-ngầy kết hồi trước ai vướng lấy tài phải chết ngay.

Người ta nói không thể quá đáng rằng nếu dân số Nam-kỳ mỗi năm đều lăng lên thường thường và mau lắm thì trước hết nhờ có Y-viện Pasteur, có viện ấy nhiều bịnh ngày xưa làm sợ lắm, đến nay có khi [illegible] mà thôi chẳng vậy viện ấy làm ra, người ta có thể ngờ nhiều bịnh độc, và cũng có thể trông mong rằng một ngày kia chúng ta sinh con cái đều nuôi được hết.

Lần lần, nhờ khỏi tật bịnh đau đớn đông giống người nam số trở lên mạnh-mẽ hơn, cứng-cát hơn, chịu một mỗi bền hơn, và cũng đẹp đẽ hơn vì sự đau đớn làm cho con người hình dung ra xấu.

Chẳng phải Y-viện Pasteur lo trị bịnh con người mà thôi, viện ấy cũng kiếm phương ngừa bịnh hoạn cho súc vật nữa, vì nếu nó chết nhiều thì rất thiệt hại cho người, có khi bỏi có mà phải mạt.

Thuở trước người ta sắt cuồm tay mà trị tội mấy đứa ăn trộm trâu vì chúng nó làm cho người nhà-quê mất phương cày ruộng; nhờ người ta [illegible] trâu bò, nó cũng làm lại nhiều hơn ăn trộm nữa.

Ngày nay Y-viện Pasteur kiếm thế trị bịnh ấy và việc đã làm thành-tựu.

Thế thì mấy ông Bác-sĩ dụng công im-lặm tại Y viện Saigon, không lòng trông lãnh thưởng, đều là cho người Annam khỏi bịnh hoạn và đặng hưởng lợi thêm hoài.

A.

(Lục-tỉnh tân-văn)

TAXEOL ROGIER

Thuốc chuyên-môn rất mạnh để trị bịnh lậu. Trị các bịnh như Gonorrhée. — Cystite. — Catarrhe vésical rất hiệu. — Lá giặt thử thuốc mới các ông thầy thuốc ở thuộc-địa đều khuyên dùng thuốc ấy.

Giá một lọ: 1 $ 00

BÁN TẠI HIỆU Bào-chế

L. BLANC

31, phố Paul-Bert, Hanoi

AI LÀ NGƯỜI BẮC KỲ CŨNG CẦN PHẢI BIẾT!

Một quyển sách có 3 đạo nghị-định của quan Thống-sứ Bắc-kỳ:

1° *Ngạch thuế-thân ở Bắc-kỳ sửa đổi lại.*

2° *Việc khẩn đất ở miền trung-du và thượng-du Bắc-kỳ.*

3° *Ngạch thuế điền-thổ sửa đổi lại.*

Mỗi quyển . . . . 0 $ 15
Tiền cước thường . . 0, 05
Tiền cước Recommandé thêm 0, 10

Thư và mandat gởi cho:

M. LÊ-NGUYỄN-ÚC
61-63, Rue du Coton
HANOI

5701

Đỗ Vũ Phú Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ . Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Tự do diễn đàn

Mấy lời phân trần về công-việc hội Bắc-ái của ngạch khán-hộ

Gần đây trên báo-chương có xảy ra một cuộc tranh biện khá kịch-liệt về quyền lợi ngạch khán-hộ Bắc-kỳ.

Trong cuộc tranh luận ấy, lẽ phải trái, lời khen chê, hoặc vì lợi ích chung mà bàn bạc cùng nhau, hoặc vì tình ý riêng mà bài bác lẫn nhau, đã có độc-giả chú-ý đến cùng các anh em trong ngạch khán-hộ phân đoán và phẩm-bình, tôi đây không muốn mà cũng không có thi-giờ nghị-luận đến. Vậy mục-đích tôi viết mấy hàng này không phải là để trả lời lại các bài đã đăng trên báo-chương và cuộc tranh luận ấy.

Song vì trong các bài ấy có một vài chỗ nói đến công việc hội « Bảo-ái » không được xác đáng, có phần làm hại đến thể-lực của hội, tôi sợ rằng nếu không cải-chính lại cho đúng với sự thực, thì trong hội-viên hội ta cũng cả các anh em ngạch ngoài biết đến đã vậy, người không biết vì thế mà sinh lòng chán nản nghi ngờ, nhân đó mà hội mất thanh-thế và tiền-lực.

Bởi vậy tôi là chánh hội-trưởng của hội bất-đắc-dĩ phải có mấy lời phân trần về công việc hội; từ khi các hội viên tôi cải tranh-nhiệm ấy. Tôi xin cứ sự thực mà kể về công việc là công việc chung của cả ban trị-sự đã làm, tôi chẳng qua chỉ dự một phần tôn của trong đó thôi.

Năm ngoái bởi tôi còn làm phó hội trưởng, tôi thấy trong điều lệ hội có mấy điều không thích hợp, tôi thiển nghĩ có lẽ vì thế mà làm ngăn trở sự tiến đạt của hội chăng, nên đến kỳ đại hội-đồng cuối năm 1925 tôi có thỉnh-cầu với hội đổi mấy điều sau đây, thì đã được hội-đồng ưng ý và quan trên đã duyệt y:

1°) S5 tiền vào hội, nguyên trước là 3 đồng như thế khi nặng quá, làm cho nhiều người trong ngạch ta thấy thế ngại mà không muốn vào, nên đã giảm xuống là 1 đồng vừa hợp với vật-lực của các viên chức trong ngạch ta;

[illegible] cứ mỗi tháng đóng là 3 hào, mà ba tháng đóng một kỳ, như thế rất bất tiện về sự thu, vì sổ tiền lặt vặt, người gần đã vậy người xa rất phiền nhiễu, nên đã đổi làm mỗi năm đóng hai kỳ, mỗi kỳ 1 đồng, tiện cho sự đóng góp thu hơn trước.

3°) Nguyên trước hội ta, đối với hội-viên chỉ có khi bất hạnh mình mất thì có lễ phúng và tiền tuất cho vợ con; chúng tôi muốn cho tình liên lạc trong hội đằm thắm hơn mới đặt thêm hai lệ này:

Một là khi hội-viên nào mất, thì trừ lễ phúng và tiền tuất không kể, các hội-viên khác lại mỗi người góp 1 đồng để cứu giúp tang-gia;

Hai là khi hội-viên nào chẳng may vì sức yếu phải thải-hồi thì các hội-viên khác cũng góp tiền giúp đỡ.

Nhờ các sự sửa đổi ấy và việc cổ-động của ban trị-sự (ngày 30 octobre 1925 bản ban có gửi một tờ đạt cho các nhân viên trong ngạch khán-hộ để mời vào hội) thì số hội-viên từ năm 1925 đến nay số hội-viên tăng lên được gấp đôi.

Đến kỳ đại hội-đồng đầu năm nay nhân ông chánh hội-trưởng xin từ chức anh em có bụng yêu bảo tôi lên thay chân ấy, tôi tự-xét thì bản tri mọn đã tỏ xin từ chối, song anh em cứ nài ép nên tôi phải đảm-đang lấy trách-nhiệm ấy.

Từ khi tôi nhận chức ấy tôi đã cùng với ban trị sự hết sức hành-động cho công việc được phát-đạt.

Hồi đầu năm nhân quan bác sĩ Le Roy des Barres cải nhiệm chức khám và quan bác-sĩ de Raymond lên thay chân ngài làm Bắc kỳ y-viện Chánh-đốc, ban trị sự có viết thư chúc mừng hai ngài, rồi đến tháng février bản-ban có lên diện-yết quan chánh-đốc để đưa đơn thỉnh cầu của hội. Các điều thỉnh-cầu là những điều các hội viên ta và các nhân-viên trong ngạch khán-hộ ta vẫn mong mỏi bấy lâu, đã nhiều ông viết thư về cho ban trị sự là những điều này:

1. Xin tăng lương cho được ngang với ngạch trung giới;

2. Xin cho đăng bạ cho thăng trật, từ phải khiển-trách không kể.

3. Xin bớt sự thuyên-chuyển (trừ những người làm trên mạn ngược) cho đỡ phiền-phí;

4. Xin bổ những người có bằng Sơ-học Pháp-Việt (certificat d'études [illegible] người thi mà ở thì tuyển thêm;

5. Xin lập trường học cho các nhân viên trong ngạch ta muốn học thêm như ngạch chẩn đậu và ngạch canh lòng;

Quan chánh đốc khi đã chấp đơn xem, tỏ ý rất ân-cần và hứa với chúng tôi rằng:

Về việc thuyên chuyển thì chỉ trừ những người làm việc ở mạn ngược thì chúng đổi về mạn xuôi còn những người ở mạn xuôi tài thì nay rồi đi sẽ phải đổi.

Ngài lại định sẽ lấy những người ở mạn ngược làm việc trên ấy khỏi phải đổi người ở mạn xuôi lên.

Về việc riêng học thi hiện ở Hanoi đã có một lớp dạy các người thi-sai (aspirantes) để thi lên tước-thư (titulaires).

Còn các đơn thỉnh cầu kia thì [illegible] ngài sẽ hết sức thương-thuyết với quan trên cho. nhưng việc ấy quyền quyết định không phải ở ngài thì ngài chưa có thể hứa quyết được. Nhưng ngài có dặn rằng anh em trong ngạch có thể trông cậy vào sự tận tâm của ngài được.

Xem đó thì trong mấy điều thỉnh cầu của hội đã được một hai điều có hiệu quả; dù các điều kia chưa có kết-quả song quan chánh đốc đã hứa sẽ hết sức tán thành cho, thì anh em trong ngạch ta cũng không nên nóng nảy vội-vàng cho bình tâm mà trông-đợi.

Ban trị sự chúng tôi định tìm hết phương-sách và nhân các dịp tới mà vận-động về các việc ấy. Chúng tôi định sắp-sửa nhắc lại quan trên điều thỉnh-cầu về sự tăng lương bổng.

Bởi là kẻ đại-cương các công việc của ban trị sự từ đầu năm nay. Hồi tháng ba tây năm nay chúng tôi đã có gắng đặt ở các chân hội-viên về sự kết-quả của việc thỉnh cầu ấy. Nay xem phân-trần các 15 lên trên báo-chương; không phải là dám khoe-khoang lấy công-cán gì, cốt là để cho các anh em trong ngạch ta, người chưa có chân vào hội cũng như người đã có chân hội rồi được biết rõ việc hành-động của hội thế nào mà xét đoán.

Chúng tôi chỉ mong rằng các ông chưa có chân hội, vì lòng sáng tỏ, vì nghĩa hợp quần, mau mau vào hội cho đông đủ cả, thì hợp sức thành rằng, hợp sức thành biển, hội ta được thêm thế lực và thành giá để hành động và thỉnh cầu những điều ích lợi chung.

Chúng tôi lại mong rằng cả các nhân viên trong ngạch ta đều coi nhau như anh em trong một nhà, bênh vực lẫn nhau, khuyên bảo nhau đề bảo thủ quyền lợi chung giữ gìn danh giá chung, không nên vì việc lợi nhỏ, vì mối hiềm riêng mà bỉ bác lẫn nhau, công kích lẫn nhau, làm cho trong thì vì thế mà gièm ghét nhau, ngoài thì thấy vậy mà chê cười ta.

Đó là điều chúng tôi rất lấy làm mong mỏi và được vậy chúng tôi rất lấy làm vui lòng. Còn riêng về phần tôi thời xin hết sức về việc công ích của hội, song tôi sợ rằng tài hèn trí mọn không xứng đáng với cái trách nhiệm của tôi, không cáng đáng rồi công việc của hội, nên vẫn mong rằng anh em trong ngạch ta ai có ý kiến sáng xin nên đem bày tỏ để giúp cho hội được chóng phát đạt thì tôi là một cái hân hạnh lớn cho hội.

Đó là vì bổn phận của tôi và vì lẽ công bằng, tôi phải phân trần một vài điều cho anh em trong hội và các nhân viên trong ngạch ta biết. Sau này ai có xem bài này mà chê trách phẩm bình, tôi cũng không có thi giờ mà trả lời lại nữa.

An-đức-Vinh.

SÁCH LUẬT

Quan phó Binh-lương, *A. Dejean de la Bâtie*, giáo-sư trường Cao-đẳng Đông-pháp, mới soạn một bộ luật sau này:

1° QUỐC-TẾ CÔNG-PHÁP [illegible]

2° QUỐC-TẾ TƯ-PHÁP (Droit international privé) giá . . . 2.00

3° HÀNG-HẢI PHÁP-LỆ (Droit maritime) giá 1.50

4° THƯƠNG-LUẬT HỌC (Droit commercial) giá 3.00

(Tiền cước gửi đi các tỉnh, tính ngoài)

Bộ luật này, soạn toàn bằng chữ Pháp cả

Bán tại bản-quán

Trung Bắc kỳ Lâm-sản Công-ty

Rừng Bảo-đài, Rừng Phố-rị, Rừng Hạ-cương

Chính sở tại Hanoi, 62, Phố hàng Bông

ĐIỆN THOẠI SỐ 168

CỦI, THAN,

GỖ LIM XANH HẠ-CƯƠNG, tốt có từng cả cây từ 7 tấc trở lên để làm cột nhà.

BỒNG, NỨA và các thứ lâm-sản [illegible] Nam.

Có những tại Đáp-cầu. Tân-việt [illegible]

Lược khảo lịch sử Trung-quốc

Mào đầu

Nước Nam bờ sát tiếp giáp với Trung-quốc, lại mấy nghìn năm theo học chữ nho, văn hóa, phong tục, chính trị, học thuật, cái gì cũng bắt chước của Tàu. Tuy bây giờ đổi theo học thuật phương Tây, để hấp thụ lấy cái văn hóa mới, nhưng mà cái văn hóa của mình lưu truyền đã bao nhiêu đời, người có chí khảo cổ, vẫn muốn đẩy đến Lịch sử Trung-quốc từ thượng cổ đến nay, sinh về nhiều quá, người muốn khảo cổ không có thì giờ mà xem xét cho hết được, vậy xin lược khảo những việc to lớn, có quan hệ đến học thuật chính trị, văn hóa, phong tục, chép là nhân quốc tiêu hóa từ thường hiểu thiển, đều tóm tắt mà kể ra, cũng là để một vài phần cho những người có chí khảo cứu văn hóa phương Đông vậy.

CHƯƠNG THỨ I

Thái cổ

Ở đời thái cổ, Trung-quốc nguyên là Miêu tộc ở, sau lại có người từ phương Tây đến, văn hóa một ngày một thịnh, người đời sau gọi nhầm giống là hoa, tức là Hán tộc bây giờ, bây giờ gọi Trung quốc là Trung-hoa cũng bởi ở đó.

Từ xưa vẫn truyền lại rằng vị vua đầu nhất là họ Bàn-cổ, chia khí âm khí dương, định giới đất, lập thành ra thế giới, đó là ông thủy tổ của người Trung-quốc.

Họ Thiên-hoàng một họ 13 người, nối họ Bàn-cổ để trị vì. Mỗi chế ra can chi để định năm, tháng, ngày và giờ, giáp, ất, bính, đinh, mậu, kỷ, canh, tân, nhâm, quí là mười can, can nghĩa là gốc; tí, sửu, dần, mão, thìn, tị, ngọ, mùi, thân, dậu, tuất, hợi là mười hai chi, chi nghĩa là cành. Họ Thiên-hoàng trị vì trước sau cộng được 18 000 năm.

Họ Địa-hoàng một họ 11 người, nối họ Thiên-hoàng để trị vì, trước sau cộng được 10 800 năm.

Họ Nhân-hoàng một họ 9 người, nối họ Địa-hoàng để trị vì. Nhân hình thế nổi sông, chia đất làm chín khu, đặng có tên là Cửu hoàng-thị. Họ nhân-hoàng trị vì trước sau cộng được 45 600 năm.

Họ Thiên-hoàng, họ Địa-hoàng và họ Nhân-hoàng gọi là Tam-hoàng (ba đời hoàng).

Đương lúc văn hóa chưa mở mang, người đều hãm hang ở động, ăn lông uống máu, áo chỉ che hai phía trước mà không kín phía sau; lại chưa có chữ, tết nút để ghi việc, việc lớn tết nút lớn, việc nhỏ tết nút nhỏ.

Họ Hữu-sào mới dạy dân phép cây làm tổ, để tránh cái hại rắn độc muông dữ; họ Tuệ-nhân dạy dân đánh cây lấy lửa để nấu chín đồ ăn; họ Hiên-viên thấy cỏ bông bị gió thổi mà lắn, mới chế ra xe cộ, họ Phục hi dạy dân đi săn, đánh lưới và chăn nuôi, làm sách vở, vẽ tám quẻ, chế ra Hà-đồ Lạc-thư, đúng gỗ đồng làm đàn, tết tơ làm giây, định lễ cưới xin, làm ra giáp lịch, dùng mười can và mười hai chi phối hợp với nhau, cứ sáu giáp lại hết đầu lại (sáu giáp là sáu mươi năm, cho nên tục ta thọ sáu mươi tuổi gọi là chu giáp); họ Thần-nông chế ra cày bừa, dạy dân cày cấy mà nghề làm ruộng cấy từ đó, nếm các vị cỏ, xét cái tính nóng lạnh êm bình, biện cái nghĩa quân thần tá sứ (trong bài thuốc, vị nào nhiều nhất là quân, vị nhiều thứ nhì là thần, vị nhiều thứ ba là tá, vị ít nhất là sứ) mà nghề làm thuốc dựng từ đó, đựng ra chợ để tiêu nơi mua bán mà nghề buôn sống bắt đầu từ đó. Đến khi ấy thì hạnh phúc của loài người đã dần dần rõ rết.

CHƯƠNG THỨ II

Hoàng-đế

Cuối đời họ Thần-nông, có người Suy-vưu hung dũng bính, chế ra đao, dáo, cung và nỏ, để tranh hành với họ Thần-nông, vua Hoàng-đế đẩy lên, đánh giết Suy-vưu, bèn thay họ Thần nông, thống nhất Trung-quốc.

Bờ cõi Trung-quốc ở đời Hoàng đế

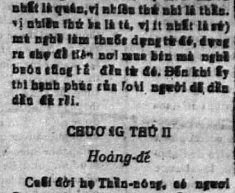

Vua Hoàng-đế chế tác lại cung tiễn cũng đã hơn đời trước, dựng ra Giáp-tí toán sĩ, định ra đồng lường, đo cân, chế ra áo mũ, làm ra tiền tệ, làm ra nhà cửa, dựng ra xe thuyền, bắc cầu xây sông, chế ra quân quách để chôn người chết, làm ra cung tên để đẹp quân giặc, giầy dép và chăn nhà cũng từ vua chế ra, đều đều tân nghiệp.

Vua Hoàng-đế yên vỗ bốn phương, không ưng nổi yên một chỗ, phía đông đến bể, phía tây đến núi Không đồng (thuộc về tỉnh Cam-tức bây giờ), phía nam đến Đại-giang, bắc tập vua chư hầu ở núi Hồ (thuộc về tỉnh Trực-lệ bây giờ) thiên hạ đều tôn ông yêu mến hình sự.

Bà phi của vua Hoàng-đế tên là Lou-tổ mới dạy dân nuôi tằm [illegible] tơ, Trung-quốc đến nay được hưởng lợi lớn.

(Còn nữa) Tiêu-mai

NHÀ BÀ-CHƯỜNG

TỨC LÀ HIỆU BÁO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Bệnh đi rửa, xưng da dẩy, đau dạ dẩy, ăn không ngon, ngủ không yên, khó tiêu. Có thể sinh ra các bệnh khác nữa.

Muốn khỏi các bệnh ấy thì nên dùng thuốc:

Elixir Tridigestif

có các chất Pancréatine, Diastase và Pepsine.

Giá mỗi chai: 1$10

Có bán tại: Nhà Bà chường, Hanoi

LẠI MỚI CÓ

Kiểu trình quí khách.

Bản-hiệu mới [illegible] được chiếc « Vermisian » để đánh giầy ta, giầy tây [illegible] [illegible] bóng và mềm, lâng không hay rạp.

NGUYỄN-TIẾN-HÂN

Sellier - Chapelier

7, Rue des Cerisiers, Hanoi

MAU MAU KẺO HẾT!!

1° Mới sang ăn đầu Caoutchouc crêp- HOA-KỲ để làm đế giầy tây đi rất êm và bền.

2° Mũ rơm các cỡ và các cặn dầu các kiểu.

3° Lượt tây thêm (Jersey spie) và nhiều tây thượng hạng để làm khăn xếp.

4° Mũ casquette chauffeur hàng vải trắng ở bên tây sang.

5° Mũ trắng toàn bằng liège cạo, gia đặc biệt:

1$80

Hàng mới sang bán rất hạ

Các thứ dùng để làm mũ

Liège, dựa, vải, cachemire, filnette, mérinos coton, satinette để lót mũ, da nguyên tấm và cắt sẵn viền, băng mũ feutre, chỗm, ốc, khoá bằng, khoá quai và các thứ danh, vân vân.....

Các ngài muốn mua xin cứ lại hỏi giá hay viết thư về cũng được, bản hiệu sẵn lòng giá nhẹ ngay hay gửi mẫu đi.

Chapellerie « HAI-CÁNH », 74-76, Rue du Pont en Bois, Hanoi

TẨY-DU

DOÃN-KẾ-THIỆN dịch thuật

Hai vị La-hán ấy nói:

Đức Như-lai có dặn hai chúng tôi rằng: con yêu quái ấy pháp thông-minh nó rất là quảng-đại, nếu có bị nó thu mất hai ông, thì lập tức bảo Ngộ-không lại lên ngay nơi đảo *2 hai thượng lão quân* ở trên *Ly-hận-thiên* mà xét tìm tông-tích của nó thì may ra có thể bắt được.

Đại-thánh nghe nói liền nói rằng:

Thế có đáng gặn không, sao lão Ấy, đức Như-lai không bảo ngay tôi thì có phải khỏi phiền các ngài đi lại khó nhọc không.

Lý Thiên-vương nói:

Đức Như-lai đã có lời dặn bảo rõ ràng, thế Đại-thánh nên đi ngay đi.

Đại-thánh nghe lời lập tức lại cỡi mây đi thẳng vào cửa Nam-thiên, đến trước cung *Hãy suất ở* ngoài từng giải thứ 33, thấy có hai vị Tiên-đồng đứng chầu. Đại-thánh không nói họ tên là gì, cứ việc sừng sộ xông vào, bỗng gặp đức Lão-quân từ trong đi ra. Đại-thánh liền cúi mình chào lạy.

Đức Lão-quân cười mà hỏi rằng:

Con hầu-nhi này không đi lấy kinh, lại đến đây làm gì thế?

Đại-thánh nói:

Tâu đức Lão-quân, việc đi lấy kinh, tôi vẫn hết sức ngày đêm đi không ngại, chỉ vì có chút ngăn trở nên phải đến đây.

Đức Lão-quân nói:

Việc sang Tây phương bị ngăn trở, chẳng là đây có quan-hệ gì?

Đại-thánh nói: Việc sang Tây thiên xin Lão-quân hãy cho nói đến với, bây giờ tôi muốn tìm một cái tông-tích, tất phải hỏi đến Lão-quân đây mới xong.

Đức Lão-quân nói:

Chỗ ta đây là một nơi tiên-cung ở trên hết sẽ, cớm có cái tông tích gì nữa mà nhà ngươi cần tìm.

Đại-thánh liền chạy sẵn vào trong, nhìn bên nọ lại nhìn bên kia, không hề chép miệng chạy qua mấy rãy bành-lang, thợt trông thấy ở bên chuồng trên một thềng hề con năm ngủ, mà cỏ trâu xanh không thấy ở trong chuồng.

Đại-thánh liền nói to lên rằng:

Thưa đức Lão-quân, trâu chạy đến mất rồi! trâu chạy đến mất rồi!

Lão quân vội hỏi rằng:

Con vật tội nghiệp ấy nó chạy mất tự bao giờ?

Chính đang lúc Lão quân thất kinh thì thằng bé con kia sực tỉnh dậy, ra quì ở trước mặt mà kêu rằng:

Tâu đức Lão-quân, đệ-tử vì trót ngủ quên mất, nên không biết nó sổng ra tự lúc nào.

Đức Lão-quân mắng rằng:

Cái thằng tội nghiệp này, sao mi lại ngủ mê đến thế?

Thằng bé con dập đầu mà kêu rằng:

Bộ tử ở trong phòng thuốc, có nhặt được một viên thuốc, đem ra ăn ngay, rồi lăn ra ngủ mê lúc nào không biết.

Đức Lão-quân nói:

Có lẽ năm trước ta luyện bảy viên *phẩm hồng đan*, đem nêm thử một viên, bị lên này bắt được mà ăn chăng. Ấy một viên thuốc ấy thì ngủ mê bảy ngày. Vì thế, con vật ấy không có ai cai quản, mới thừa cơ mà trốn chạy xuống hạ giới, vậy tính đến nay cũng đã được bảy ngày rồi. Vậy phải đi tra xét ngay, xem nó có lấy trộm cái bảo-bối gì không?

Đại-thánh nói:

Tôi thấy nó có một cái vòng rất là lợi hại.

Lão-quân nghe nói vội chạy đi tra xét xem thì nhẹ mất cái vòng kim-cương, liền nói rằng:

Thế thì con vật tội nghiệp ấy nó lấy mất cái vòng kim cương của ta rồi!

Đại-thánh nói:

Thế ra là cái bảo-bối ấy, chính là cái mà nó dùng để đánh Lão-tôn này. Hiện nay nó ở hạ giới rất là lung-hoành, thu mất bao nhiêu là binh-khí của chúng tôi.

Lão-quân hỏi:

Vậy thế cái con vật tội-nghiệp ấy bây giờ nó ở đâu?

Đại-thánh nói:

Hiện giờ nó ở trong động nữ Kim-đầu. Mà bắt mất thầy Đường-tăng tôi, dùng cái vòng ấy mà thu bắt mất ngựa của tôi, thần binh của Lý-thái-tử, bỗng khi của Hỏa-đầu tinh-quân, ngũ giới Thủy-bà, lại thu hết những bạt kim-sa của các vị La-hán. Vậy thế ngài cho thả rông con quái vật ấy để cho đi cướp của hại người tai nên trị cái tội gì?

Lão-quân nói:

Cái vòng kim-cương ấy là một vật ta dùng để hàn ma trong khi qua cửa Kim-ô, là một cái của quí in-tín thành tử khi sớm nhỏ, không kể là thầy hòa bình khi gì, cũng không dám gần nó. Cũng cần gì, cứ nếu nó lại lấy trộm được cái quyền ấy-Lên của ta, thì đã đến ra cũng không làm thế nào được nữa.

Đại-thánh vừa mừng quá, liền đi theo đức Lão-quân. Đức Lão-quân tay cầm quạt bồ-liễu, cỡi mây bay đi, ra khỏi cửa Nam-thiên, bay thẳng đến đảnh núi Kim-đầu, 18 vị La-hán và các thần, liền kể hết việc trước cho nghe.

Đức Lão-quân nói:

Tôn ngộ-không, nhà ngươi lại vào khiêu chiến mà đến nó ra đây, để ta hết nó cho.

Đại-thánh tức thì nhảy từ trên cao xuống, chạy vào trong động gọi to lên rằng:

Con vật tội nghiệp kia mau mau ra mà chịu chết.

Con Ho-yên nghe tiếng liền nói rằng:

Cái con hầu-tinh ấy không biết nó lại đi đến nơi đây đó. Nói rồi, vội vàng vào cung sang, cầm bầu bồi chạy ra cửa.

Đại-thánh trông thấy liền mắng rằng:

Con yêu kia, phen này mi tất chết. Liền nhảy phắt lại đánh cho con yêu một cái vào mặt, rồi quay đầu cùng chạy.

Con Ho-yên vừa toan cầm cung đuổi theo, thì bỗng nghe thấy ở trên đỉnh cao có tiếng gọi: *Con trâu kia xao không về đi, còn đợi đến ngày nào?*

Con yêu ma vội ngẩng đầu lên nhìn, trông thấy đức Thái-thượng Lão-quân, tức thì hoảng sợ run lên sắp-sếp mà nói rằng:

Cái thằng giặc ấy thực quá là con quỉ gian tinh; làm thế nào mà nó lại đi mời được chú nhân từ lại đây!

Hãy giờ Lão-quân đứng ở trên núi, miệng đọc câu thần-chú, và cầm cái quạt mà quạt một cái, liền thấy lấy được cái vòng sắt con Lão-yêu đang cầm ở trong tay. Đức Lão-quân lại quạt luôn một cái nữa, tức thì con yêu kỳ mềm rũ ra người lại, hiện hoàn bản thường, *thì ra là một con trâu xanh.*

Đức Lão quân liền cầm cái vòng kim-cương, thổi đánh vả một cái, cái vòng mở ra, xỏ vào mũi con trâu ấy, lại chế cái dây buộc ở, buộc vào cái vòng, rồi cầm lấy một đầu dây mà dắt. Tức thì từ biệt các thần cỡi lên trên làng mây trắng xanh, vượt qua mấy tầng mây mà bay thẳng về núi Ly-hận.

Hãy giờ Đại-thánh nói cùng Thiên-vương và các thần, lên nhau thu trong động, bắt những con yêu-tinh đem giết khắt cả, hình khí của ai người ấy cầm lấy...

(Còn nữa)

MUA ĐỒNG HỒ THẬT TỐT CHẾ TẠO Ở BÊN TÂY

LIP

Bảo hành 3 năm
Giá bán 13$00

Bán tại nhà CHABOT Hanoi
Ở xa hàng gửi theo cách lĩnh hóa giao ngân

DELEULE & DETOUILLON

76, Phố hàng Trống, Hanoi

Qui-khách nên mua những xe-đạp thượng hạng mà giá lại rẻ không đâu bằng.

XE-ĐẠP TERROT :	
Thượng hảo hạng	75 $ 00
Hạng đi đường xa B.	68 . 00
Hạng đi đường xa A.	66 . 00
XE-ĐẠP ALCYON	
Thượng hảo hạng	72 . 00
Hạng đi chơi.	66 . 00
Hạng đi đường xa.	54 . 00
XE-ĐẠP « DRAGON D'OR ».	50 . 00

3006

Dépuratif Ribal

Thuốc tẩy huyết và tiêu độc

Thuốc này rất hiệu, rất có tiếng, nên thành ra một thứ thuốc rất quý. Dùng trị bệnh ngoài da rất hiệu.

Giá tiền : 2 $ 30

Pommade Ribal

Làm cho dỡ đau, trừ trùng-độc, làm cho lên da, dùng để trị các bệnh lở, và các bệnh ngoài da. Thuốc ấy dùng phụ vào với thuốc Dépuratif Ribal.

Giá tiền : 0 $ 80

Bán tại hiệu Bào-chế

L. BLANC

31, phố Paul-Bert, Hanoi

3013

NHÀ BA-CHUÔNG

Tức là hiệu Bào-chế MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Trong những độ trời nóng, thời tiết thay đổi, thường gây nên bệnh ghip.

'Mắc bệnh ghip, thường sốt ho, nhức đầu, đau ở khớp xương.'

Muốn trị bệnh ghip, chỉ có một thứ thuốc, là :

Cachets du Docteur Rascol

0 $ 60 một ống sáu cachets

3001

HIỆU TRỊNH-XUÂN-NGHĨA

7, Rue du Chanvre, Hanoi — Téléph. n° 250

Mới sang mấy thứ hàng sau này bán lẻ và bán buôn, giá rất hời :

— Các thứ máy đánh lửa (briquets) bài-nhất nổi đã.

— Vải may màn tây (tulle moustiquaire).

— Cỏ tây nhồi đệm (crin végétal).

— Các thứ gương lắp vào auto (pare brise d'auto).

— Crochets X để treo các khung tranh ảnh và đồ-đồ.

MAO-SENG

57, Rue Jean-Dupuis (Phố Mã), Hanoi

MÁY NÓI SỐ 248

Hiệu tôi mở từ năm 1889, kể được 31 năm chuyên nghề làm các thứ gạch hoa, cống, chấn-song bằng xi-mo. Được nhiều giấy khen của Nhà-nước.

Hàng tốt, giá cũng hạ, vì hiểu tôi muốn mong đông khách.

Qui-khách có dùng, xin mời chiếu cố.

CHÂN-THÊM kính cáo

6019

Nhà Ba-chuông

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert, Hanoi

Thay huyết xấu. Trị bệnh mất máu, khí huyết suy yếu, thân thể mỏi mệt gầy còm, hay vì kém huyết sinh ra rào phát, làm cho hay ho vật.

ẤY LÀ :

THUỐC NƯỚC BỔ HUYẾT

MÁU BÒ 1 $ 40

3001

BÁO ĐỨC THỦ ÂN

Vong văn vấn thiết, nhà lương-y có kiến-thức cao-minh, ngự khốn chẩm khu, người bệnh-tật mang gấp tay tế độ. Tôi là bà đàm đoàn Nam-định. Hai phen trong bệnh, gặp thuốc nổi sinh, thực ơn ông Tam-tinh-y quán, số 60 phố Mã-mây, Hanoi. Công ơn thâm ý tiêu điểu đã ba đời chuyên tâm nghiên cứu, thu được thì kim đương thay bổ luyện mấy tinh thuốc ý pháp chế tinh hiệu tinh nghiệm lắm. Tôi thường mách nhiều người bệnh mới ở ấn lâu cũng được khỏi cả. Xin kể các bệnh sau này : Bệnh sốt ho, sốt rét 1 ngày, đau bụng, ăn đầu nóng chân lạnh, liên miên chẩm-trung, miệng đắng khô lưỡi đen, vong dương ngày cấp, hôn mê bất tỉnh, người thở hình miên đau bụng, đau tạo, miệng và nước dãi hoặc đau bả vai, sống lưng, người bệnh phong đầu, mắt, chân tay sưng tấy, tê dại không cất nhắc được. Đàn-bà kinh nguyệt không đều, huyết hồi, huyết đen, huyết ít, huyết loãng, huyết trắng, khi hư ra như nước gạo nước máu, đau bụng, đau lưng, không nói đến đầu hoa mắt nhức chóng đổ, hoặc đã không nuôi, hoặc đã thiếu sữa.

Đàn ông mộng tinh, di tình, loãng tinh, lậu tinh, gương sự không hưng, giao dục trông ra, hoặc bị sau giang-mai, mọc lên vào trong cổ tỷ, đái ra tinh ra nước gạo ra như mỡ vật, hoặc đái ra máu, là ra máu, hoặc tiểu tiện bất cấm, hoặc chỉ, cam sang ẩu hậu mồm ám hôi đến nói không ra. Người thời đau mắt, sinh màng sinh mộng, sinh mộng thịt, mộng mắt cua, mộng lỉ rượi &c. Trẻ con cam mắt nhắm, lông cầm. Người thời bệnh phá thông, ch chương hoặc bụng chương chướng, hoặc giẩy da bung, hoặc ọa bào ở bụng. Trẻ con cam tế lỉ tinh phong tinh giản. Người thời bệnh ho lao, hồ đờm, ho huyết, thổ huyết, khạc huyết chữa khỏi đi vô nhiều. Các thứ bệnh nào thời có thuốc ý chế thành cao đơn hoàn tán, mỗi hòm 5$00, mua lẻ mỗi hòm mỗi chai 1$00. Người xa viết thư kể bệnh gửi thuốc đến ngay, người bản công ơn thuốc công cha.

茶心蓮牌薩菩

Chè Liên-tử hiệu Bồ-tát

TRUNG-QUỐC CHÈ VƯƠNG

BỒ-TÁT BÀI LIÊN-TÂM

VINH-MẬU HIỆU

Ở Hà-nội, phố hàng Ngang, số 25 — Ở Nam-định, phố Khách, số 144

Ở Hải-dương, phố Bông-kiều

thì xin những án kiện từ Thừa-thiên đi Bắc thì do tòa thượng-thẩm Bắc-kỳ (Hanoi) phúc duyệt lại, từ Thừa thiên đi Nam do Tòa Thượng-thẩm Saigon phúc duyệt lại, cho được hết lẽ công bình.

3. Về việc thông dụng chữ Quốc-ngữ, xin y như lời thỉnh cầu năm ngoái, và xin ban bố thể lệ về việc lập trường tư thục cho dân gian biết để các quan hành chính khỏi hiểu lầm mà cấm ngăn.

4. Về việc thuế muối, xin theo như lời thỉnh cầu năm ngoái, mà thi hành ngay, cho được lợi dân.

II. — Những điều thỉnh cầu mới.

1. Xin mỗi năm sau kỳ hội-đồng tỉnh hạt thì sao lục cho mỗi ông Đại-biểu trong tỉnh một tập biên bản về kỳ hội-đồng ấy cho được biết rõ công việc dự-trù trong tỉnh mình, để giúp cho việc khảo cứu trong kỳ hội-đồng nhân-dân đại-biểu năm ấy.

2. Xin từ nay có công văn gọi cho đại-biểu các tỉnh thì do quan Công-sứ sở tại gọi thẳng đến nơi cho, để tránh sự chậm trễ, vì có một vài tỉnh giao chậm.

3. Xin từ sang năm trở đi tòa Khám gửi ngân sách cho các ông dân biểu đến trước một tháng, và xin đến kỳ hội thì cứ mỗi 2 ngày được nghỉ một ngày, để cho có đủ thì giờ làm giấy má và biên bản.

4. Nhơn dân trong xứ này sự đọc báo, mua sách mà bị xét bị giam, thật có ngăn trở về đường kinh tế hơn (ruộu mua những sách những báo, trước khi mua nước chưa có lệnh cấm như báo Tân-thế-kỷ phát hành trước và cấm sau v. v.) Vậy xin nhà nước cấm thứ sách gì bao giờ thì có lệnh cấm cho rõ ràng, và xin khoan thứ cho những người đã bị lầm lỗi trước, lại mật điều nữa là họ trẻ ít tuổi, mặt lão hàn nhau ra trường, nhưng người có làm có chịu đã đánh, của phần nhiều nhân mật lúc lầm theo mà không được vào tọy, cũng oan khổ lắm, xin nhà nước xét mà dung thứ cho một lần, Sau có phạm tội nữa, sẽ phạt nặng.

TOURANE

Tổng cựu nghênh tân. — Nhân dịp ông Tôn-thất-Tế tổng-đốc Quảng-nam về tri-sĩ và ông Hoàng-Kiêm tuần vũ Hà-tĩnh đến thay : các quan viên hàng tỉnh đã bày cuộc tổng cựu nghênh tân, trong tuần lễ cuối tháng juillet, lại nhà công quán, rất là trọng thể.

QUẢNG-NAM

Đồ cổ tích của người Chiêm-thành. — Ở xung quanh miền Mỹ-sơn, thuộc về huyện Duy-xuyên, là nơi có rất nhiều di tích của người Hồi, mấy lần nay viện Bác-cổ tìm kiếm ra được kể cũng nhiều rồi, đã lập một nhà bảo-tàng to lớn ở cửa Hàn để qui trí đồ mỹ nghệ; các nhà cổ học cùng quan khách vãng lai, thường đến đấy du quan, khảo sát.

Tuy đã tìm được nhiều cổ vật như thế mà vẫn thấy các nhà bác học đi tìm luôn; hiện nay có một ông kỹ-sư mới khám phá ra một chỗ ẩn tàng, lại sơn phần làng Phú-lộc (gần Mỹ-sơn) có nhiều tượng đá ki-dị, sách điêu khắc rất tinh vi, mà lại còn đương lành lặn tử tế, hình như là một cái hầm lớn cần người Hồi chôn sẵn các đồ qui bán trước khi bỏ xứ ra đi, mà nghe đâu nhà kỹ sư ấy có tìm được một tấm bia, cho nên khi khai quật hầm lên rất là cẩn thận.

Ở miền đó người ta có truyền văn lại rằng, dưới gốc cây đuối trắng còn có một chỗ ẩn bí nữa, trong ấy có nhiều vật qui lắm — chắc rồi cũng có ngày sẽ tìm ra.

Trong địa hạt Quảng-nam, còn vô số là di tích của người Chiêm thành để lại, có nơi nhân thấy nhiều tháp mà đặt tên làng đầu có chữ Tháp sẵn — như « Lu-tháp » và « Cổ-tháp » toàn ở gần xứ Mỹ-sơn là xứ có cả một cái thành phố lớn cùng một tên gọi điện ngày nay.

Cuộc đấu xảo mỹ thuật của hội Khai-trí tiến-đức

Bản hội tổ chức một cuộc đấu xảo mỹ-thuật mở từ ngày chủ-nhật 6 đến ngày chủ-nhật 13 novembre 1927.

Cuộc đấu xảo này chia làm hai ban :

A. — Đấu xảo các mỹ thuật tân thời như các đồ bài trí trong nhà, đồ thêu, dệt, đăng-ten, đồ bằng đồng bằng sắt, đồ trang sức, đồ nung, rập, đắp, các thứ âm nhạc, tranh, ảnh, mẫu công-nghệ.

B. — Đấu xảo các thứ đồ cổ, cũng giống như các hạng đồ đạc đã kể ở trên.

Vậy ai chế tạo được đồ đạc tinh xảo hay là có đồ cổ mà muốn dự cuộc đấu xảo này thì đưa đến nhà hội (phố hàng Trống, Hanoi) từ ngày 24 đến ngày 27 Octobre 1927, có hội đồng xét nhận, sáng từ 8 đến 11 giờ, chiều từ 2 đến 5 giờ.

Ngày 30 octobre sẽ có bằng yết những đồ đạc không hợp cách phải loại. Các chủ có đồ đạc loại, phải đến nhà hội mà nhận về.

Những đồ đạc bày đấu xảo nhiều vật qui giá, nên bản hội có trù bảo hiểm đề phòng nhỡ có xảy ra nạn hỏa tai hay là đạo kẻ gian thì sẽ có người đền, cho chủ có đồ đạc dự cuộc không phải nghi ngại.

Cũng những ngày giờ như cuộc đấu xảo mỹ thuật, bản hội lại có mở cuộc thi vẽ kiểu nhà, tạm kể chương trình như sau này :

A. — Một kiểu vẽ hai cái nhà hàng liền tường với nhau, một kiểu vẽ một cửa hàng ở góc hai phố.

Hai cửa hàng ở trên thì bề ngang là 6 và 8 thước, bề mặt trước trông ra phố và 25 thước bề sâu. Còn cửa hàng ở góc phố thì bề ngang 15 thước, bề sâu 25 thước.

Mỗi cửa hàng phải vẽ mấy bản như sau này :

1. Một bản plan tầng dưới.
2. » » trên.
3. Một bản coupe.

Mỗi kiểu vẽ phải tính mỗi thước là 0.02 e / m.

Mặt trước trông ra phố thì mỗi thước là 0.05 e / m.

Mặt trước phải vẽ thêm một bản perspective.

B. — Một cái kiểu nhà gạ nhỏ.

Bề ngang thẳng với đường xe lửa, không được hơn 25 thước.

Phải vẽ mấy bản như sau này :

1. Một bản plan 0.01 e / m.
2. Một bản coupe 0.01 e / m.
3. Ba bản façade 0.02 (phải có perspective nữa.

Những mẫu vẽ đều phải theo một khổ giấy là..... cho tiện treo.

Những mẫu vẽ đưa đến dự thi sẽ nhận đến ngày 29 octobre là cùng. (Bản hội đã có in sẵn chương trình về cuộc thi vẽ này, để tại nhà hội. Các bạn giả muốn biết thường tận hơn thì có thể xin được một quyển).

Sau này bản hội sẽ đăng những giải thưởng.

SÁCH MỚI XUẤT BẢN

LA COMPOSITION FRANÇAISE

aux examens franco-annamites

của M. L. HOULLIER

Giáo-sư trường Bảo-hộ soạn về ngữ-học-trò Việt-Nam

Bán tại nhà in Trần-quốc

Giá mỗi quyển . . . . . 0$30

Tiền cước/mất quyển . . . 0$02

Ai ở xa xin gửi thư về cho ông Bùi-xuân-Tuyên

62—63, Rue du Coton — Hanoi

Tên tôi là Hoàng-tấn-Lập làm thư-ký tòa Công-chính, ở 26, phố hàng Giấy, có nuôi người vú được hơn nửa tháng, đến hôm 3 Août tự nhiên đem một đứa con gái tôi lên sáu tuổi tên là Chung, mặt tròn người gầy, chân bên trái cạnh ngón chân út có sẹo, đầu cạo carré mặc áo cánh trắng, quần vải chế-o-gô mới và một đứa con gái tôi tên là Kính lên hai tuổi mặt tròn người xanh mà gầy, mông đít, bọng chân trái có vết chàm xanh và lở cả hai chân, mặc áo cánh trắng, không mặc quần, đeo cái khóa bạc. Còn người vú đem hai đứa con tôi đi thì tên là Tý, 45 tuổi, người đầy, mặt tròn, gia đen, đầu chọc, chỉ khăn vông nâu, trong mặc áo cánh trắng, ngoài mặc áo vải bạc.

Xin các ông các bà có thấy nó thì giữ lại cho, làm phúc lại bảo cho tôi, hay ở xa xin viết thư cho tôi biết thì tôi xin chịu các khoản chi-phí của các ông bà đã tiêu về việc làm phúc ấy. Hay ông bà nào thấy nó ở đâu mà mách bảo cho tôi biết xin có hậu tạ.

Vậy xin các ông các bà lưu ý làm phúc mà mách bảo cho chúng tôi được đoàn-viên với nhau thì không bao giờ quên ơn các ngài tái-tạo lại cho chúng tôi.

Hoàng-tấn-Lập

26, phố hàng Giấy, Hanoi.

7.086

PHÒNG THĂM BỆNH VÀ CHỮA RĂNG CỦA ÔNG ĐỐC-TƠ COLLOMB

32 Phố Đồng-khánh, Hanoi

Nhổ răng, không chất đau đớn — Thay răng chữa răng — Thăm bệnh.

Có phòng khám bệnh cho người Annam, mở cả ngày.

Tính giá riêng 3035

Sensationnel !!!

SIOU WA & Cie

Artistique verrier

TÉLÉPHONE N° 1-92

Grand baisse pendant : un mois sur tous les articles du 1er au 30 Janvier 1927

A l'occasion de l'inauguration de notre nouveau magasin en la Rue des Pipes, N° 50, nous engageons vivement nos chers clients, à venir visiter les stands où des Tableaux de maîtres se trouvent exposés.

De fortes remises leur seront accordées sur tous les articles : Tableaux en verre sculptés et gravés, glaces de toutes dimensions et de toutes épaisseurs, cadres en bois pour photos, faces argentées, etc.

3070

NHÀ BA-CHUÔNG

TỨC LÀ HIỆU BÀO-CHẾ MONTÈS

54, Phố Paul-Bert Hanoi

Muốn chữa khỏi các bệnh về đường tiểu-tiện thì nên dùng thuốc :

ABLENNOL

là thứ thuốc chữa bệnh lậu rất thần hiệu.

Chế toàn bằng chất : Santalol

chất : Salol

và chất : Urotormine

Giá 1 $ 30 một hộp

Rượu bổ-đào :

TONIQUE TONKINOIS

Có tờ chứng-chỉ bản khoán của HOÀNG-THƯỢNG

Theo hình tự-nhiên in ra đây, chứ không như có mấy thứ thuốc vẽ những hình lạ, làm trò-cười cho trẻ-con và người có trí khôn thì không ai có thể tin được!

Xin xem cái vỏ ngoài chữ kỹ kẻo nhầm lắm!

Các thứ rượu nho càng ngày càng thấy nhiều mãi ra, nhưng xét ra thì chỉ có thứ « Tonique Tonkinois » là có giá-trị hơn cả vì rượu ấy bao giờ làm cũng rất là cẩn-thận, đã từng được sắc chỉ của quốc-vương Đại-nam và Ai-lao ban khen.

Vậy như thế, thì các ngài cũng chỉ nên dùng thứ rượu ấy và nên nhớ kỹ lấy cái dấu hiệu của thứ rượu ấy.

Rượu này đã kê-cứu theo thủy-thổ và tính-chất người Đông-dương mà chế ra, cho nên người sản-xứ già, trẻ, đều dùng được cả! Xưa nay chưa có ai đã dùng mà chê được! Giá bán rất rẻ : 2 $ 25 một chai lớn ; từ sáu chai giở lên sẽ trừ hoa-hồng, tùy theo nhiều ít.

Bản-hiệu không cần phải vẽ những hình kì-dị làm lạ mắt thiên-hạ và trò-chơi cho trẻ-con, lại kể những truyện khó tin, người có kiến-thức chẳng ai tin được. Đã vậy giá bán lại đắt quá, mà vị-tất có được công-hiệu cho tính-chất người bản-xứ.

Bào-chế MONTÈS

54, Phố Tràng-tiền, 54

HANOI

Xin xem kỹ các cáo-bạch của bản-hiệu ở trang thứ tư tờ báo này.

3001

LỆ MUA BÁO

Kín nhân lại đã của nghĩ được bên hiểu rằng : tiền mua báo thì phải trả trước. Vậy cho tiện cho sau nên mua thì gửi tiền chung nhà không có từng gửi theo giấy mua thì hiểu rằng trả tiền. Bao báo tài tính theo [illegible]

Thuốc trị chứng thổ tả

HIỆU « CÁI THÁP »

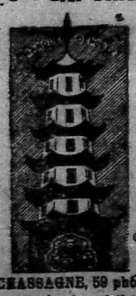

Thứ thuốc này chế ra để chuyên-trị chứng thổ tả mà mắc phải cùng là các chứng đau ở bộ máy tiêu-hóa (đi-đáy, ruột).

Thuốc ấy chế bằng các chất trị được đủ các chứng có bệnh ấy sinh ra.

Thuốc uống rất êm và trị các chứng đau trong dạ dày, trong đại tiểu tràng rất thần-hiệu. Thuốc ấy uống thì khỏi hẳn chứng buồn lợm, buồn nôn và chứng đau bụng đi-đoạt trước khi và sau khi nôn.

Thuốc có chất làm cho chóng đỡ chứng đi rửa và cảm tiết hãn được chóng đi rửa, lại khiến cho người bệnh chóng thấy khoan-khoái trong mình và chóng lại sức.

Trong thuốc ấy lại có chất bổ tim, làm cho quả tim mạnh mẽ lên và làm cho khắp mình được phát nhiệt chóng được.

Thuốc ngọt rất dễ uống, không có công phạt gì cả.

Phàm những chứng đi rửa, thổ, không phải là thổ tả, cũng đều uống được cả.

Người lớn : Cứ 2 giờ uống một thìa lớn (thìa xúp) ;

Trẻ con : Cứ 2 giờ uống một thìa nhỏ (thìa cà-phê).

Chỉ ở hiệu Bào-chế CHASSAGNE, 59 phố Paul Bert, Hanoi có bán thuốc này mà thôi.

Agents généraux en Indochine : CHARRIÈRE, DUFOURCQ, GARRIGUENC & Cie

Do Vô Phá Hùng Cụm HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

MUỐN TRỪ CÁC BỆNH SỐT RÉT CÁCH-NHẬT, BỆNH SỐT RÉT RÂM NÊN DÙNG THUỐC

QUINOFORME

Bổ máu, mạnh vóc
Đại-lý cho các thuốc-đặc Pháp bán chung được thuốc này.
Gửi bản vụ tiền và các giấy tờ-cần
Xin chỉ thuốc LAMBOIN, 27-31, Rue Pierre de Ribard — PARIS.

THUỐC CHỮA BỆNH KHÔNG NGỦ, VÀ BỆNH ĐAU ĐỚN BỨT RỨT

Bệnh không ngủ thì thường sinh ra nhiều nỗi buồn rầu, kém đường sức khỏe, đường chí não, deo phiền chịu tủi, mất của mất tiền. Trong các xứ nóng thì thường hay sinh ra bệnh ấy. Khi nào ngủ không được thì hay sinh ra nghĩ vẩn nghĩ vơ, đến sáng thức dậy mệt nhọc lạ lùng, nghĩ không ra việc, làm lụng gì cũng không muốn, thế mà lâu mãi thì sinh ra bệnh thương gân hay bệnh giở giại.

Neurinase

Ai mà không ngủ được hay kém ngủ, thì nên dùng thuốc *Neurinase*. Thuốc này làm cho ngủ được ngon giấc, làm cho bổ sức bổ chí, và không sợ nguy hiểm gì cả.

Thuốc này là do tay một người học-trò cũ ở viện Pasteur ở Ba-lê bào-chế ra.

Ở các hàng bào-chế lớn đều có bán cả.

3045

AI MÀ DÙNG THUỐC HƯƠN của ông Lương-y DEHAUT mà XÔ hết những cần chỉ phải

CỮ ĂN

và an dường trong phòng.

Thuốc hươn này dễ nống lắm và ai muốn xỏ tại xỏ rồi tìm thấm.

Bán tại Khắp Lương-y DEHAUT, 147, Pasteur, St-Denis, Paris, và khắp trong các tiệm thuốc đều có bán.

NHÀ BÀ-CHUÔNG

Hiệu Bào-chế MONTES

44, Phố Paul-Bert, Hanoi

Những người xanh bủng, hay ít kém, nhất là con gái, những người đau mới khỏi, những người bị ngã nước mới khỏi nên dùng thuốc:

Peptonate de fer MONTES

Trước mỗi bữa cơm chính uống mấy cái.

Giá tiền 1$00

3001

Urocédrol Gallo

Thuốc mới trừ bệnh lậu, chế bằng Essence de Cédrus Atlantica. Tốt hơn các thứ thuốc đàn-hương không bao giờ làm đau thận, và trị bệnh rất chóng.

BÁN TẠI.

Hanoi, hiệu Chassagne.

Haiphong, hiệu Erousmiche.

Nhà Bán-đồ « TÂM-TÂM » Hà-nội, ở phố hàng Trống, Chủ-nhật, thứ năm nào cũng có bán từ tám giờ sáng.

Đẹp như đánh phấn — Da mềm mát mẻ — Savon Cerfs — Bà bán Dương Tạnh — Là hiệu xà-phòng cơn gà

Thuốc trị chứng thổ-tả

Nhà nào cũng phải trữ thứ thuốc này để phòng trị chứng thổ-tả.

Thứ thuốc hiệu « Cái tháp » này là thuốc chuyên trị chứng thổ tả thần-hiệu vô song.

Vì thuốc ấy:

Có vị chữa cầm ngày chứng đi tả;

Có vị bổ cho quả tim được mạnh mẽ lên;

Có vị làm cho thân-thể khỏi phát lãnh;

Có vị làm cho chỉ hẳn chứng thổ.

Chỉ ở hiệu Bào-chế **CHASSAGNE** *59 phố Paul Bert Hanoi có bán thứ thuốc trị bệnh thổ tả rất thần-hiệu ấy thôi.*

Muốn trị bệnh rôm sảy, thì dùng thuốc LE SUDOL thật là công-hiệu vô song.

Vì thuốc ấy làm cho khỏi ngứa-ngáy.

Vì thuốc ấy làm cho da-dẻ được mát mẻ dễ chịu.

Mỗi hộp: 0$80

Có cả cái chấm bột nữa

CHỈ TẠI HIỆU BÀO-CHẾ:

CHASSAGNE

Số 59, phố Paul-Bert, Hanoi

có bán thôi.

Xe ô-tô chạy đường Tuyên quang — Hà-nội

Bản-hiệu mới được phép chạy xe ô-tô từ Tuyên-quang đến Hà-nội và Hà-nội lên Tuyên-quang bắt đầu từ ngày 2 Août 1927, mỗi ngày một chuyến đi, một chuyến về, theo như hành-trình sau này:

1°) *XE Ở TUYÊN-QUANG ĐI HÀ-NỘI*

Ở Tuyên-quang khởi-hành	5 giờ sáng
Đến Việt-trì	8 giờ sáng
Ở Việt-trì đi	8 giờ 30 phút
Đến Hà-nội	11 giờ sáng

2°) *XE Ở HÀ NỘI LÊN TUYÊN-QUANG*

Ở Hà-nội khởi-hành	12 giờ trưa
Đến Việt-trì	2 giờ 50 phút chiều
Ở Việt-trì đi	3 giờ chiều
Đến Tuyên-quang	6 giờ chiều

Tại Hà-nội thì xe đón hành-khách ở đường bờ sông và Tuyên-quang thì đón ở đường Dominé.

Hiệu ô-tô ĐỒNG-PHÁT kính-cáo.

GRANDS MAGASINS RÉUNIS

PHỐ PAUL-BERT — HANOI

Trong vòng tháng tám tây này

Đặc-biệt trừ hoa-hồng 10 %

REX MARQUE DÉPOSÉE

Giường Hong-Kong bằng sắt và bằng đồng, cột tròn, có lò-so:

200×200	200×180	200×160	200×140	200×125
1.295	1.225	1.055	780	700 frs

Cũng giường ấy, không có lò-so:

200×200	200×180	200×160	200×140	200×125
900	850	760	550	500 frs

Thuốc mới bài, uống vào lỗ miệng, trị

BINH TIÊM LA

Uống thế khỏi chích thuốc

Thuốc viên — Khỏi lo phế tỉ vị

SIGMARGYL

Laboratoire Chimiothérapique, 2 Place du Théâtre Français, PARIS, et toutes Pharmacies.

THUỐC

MUSCULOSINE BYLA

VITAMINÉE

LÀ NƯỚC THỊT NGUYÊN CHẤT NẤU ĐẶC LẠI

Là một thứ thuốc bổ rất mạnh

TRONG

NHỮNG KHI GÂN CỐT SUY-NHƯỢC,

NHỮNG LÚC THAO-LUYỆN MÀ MỆT NHỌC,

HOẶC NHỮNG LÚC MẮC BỆNH MỚI KHỎI

Thân-thể khang-thái

Sức-lực cường-kiện

ETABLISSEMENTS BYLA 65, AVENUE DE L'OBSERVATOIRE, PARIS (FRANCE)

Hiệu bào-chế J. BLANC

L. BLANC kê-nghiệp

Lập từ năm 1886, ta thường gọi là hiệu thuốc Lập-lăng ở phố Tràng-tiền (Rue Paul Bert) số 31, Hanoi-Tonkin

Giây nói số 59

NÊN ĐẾN ĐÓ MÀ HỎI.

ŒNO KOLA COCA. — *Rượu bổ để cho những người ốm vừa dần bà ở cữ* . . . . . *Một litre:* 9$10

Trước khi ăn cơm nống một cốc con.

ELIXIR HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc nước. Một chai:* 1,95

GRANULÉ HISTOGÉNIQUE. — *Thuốc hạt. Một chai:* 1,95

Đều là thuốc trị bệnh lao, bệnh ghip và các bệnh đau phổi rất hay, người lớn trẻ con đều dùng được cả.

SIROP D'HEMOGLOBINE SOLUBLE. — *Thuốc trị bệnh hao mòn xanh xao rất là thần hiệu. Mỗi lần trước khi ăn cơm uống 3 hay 4 muỗm* . . . . . *Một chai:* 1,25

GOUTTES NOTAL, Circulation du Sang. — *Thuốc làm cho mạch máu chạy đều.* . . . . . *Một chai:* 0,90

Ai ở xa có cần hỏi gì cứ viết thơ về, bản-hiệu xin trả lời ngay. *Tiền gửi hàng phần người mua phải chịu*

3003

UỐNG RƯỢU CHAMPAGNE

PHẢI UỐNG THỨ

Pommery & Greno

mới là sành-rượu và lịch-sự

Bán tại L'Union Commerciale Indochinoise et Africaine Haïphong, Hanoï, Nam-định, Bến-thủy, Thái-bình, Yunnanfou, Tourane, Huế, Qui-nhơn, Nha-trang, Đồng-hới, Thu-xá, Saïgon, Pnom-Penh.

3007

BANQUE DE L'INDOCHINE

ĐÔNG-PHÁP HỐI LÝ NGÂN HÀNG

東法滙理銀行

SÁNG LẬP RA TỪ NĂM 1875

Có những chỉ-dụ sau này chuẩn cho được hưởng-thụ đặc biệt quyền lợi:

21 Janvier 1875, 20 Février 1888, 19 Mai 1900, 4 Janvier 1920, 12 Janvier 1921, 12 Janvier 1922, 17 Janvier 1923, 10 Janvier 1924, 16 Janvier 1925, 16 Juillet 1925 và 22 Décembre 1925.

TỰ BẢN DỰ ĐỊNH: Francs 72.000.000

TỰ BẢN NỘP RỒI: » 68.400.000

TỔNG CỘNG KHOẢN DỰ-BỊ NGÂN NGÀY 30 JUIN 1294: » 84.089.090

Chánh quán tại: Paris (VIII°), 96, Boulevard Haussmann

Chánh trị-sự: M. A. DE MONPLANET, Hộ-bộ tổng-thanh-tra hàm, Chánh chủ ngân hàng Crédit Commercial et Industriel, Chánh chủ công-ty mỏ Than Hongay (Société française des Charbonnages du Tonkin).

Phó trị-sự: M. STANISLAS SIMON, trị-sự công-ty Điện-Viện Đông-Dương.

Tổng chủ nhiệm: M. THION DE LA CHAUME, nguyên Hộ-bộ thanh tra.

CHO THUÊ TỦ BẠC

Tại chi quán Hanoi và Haiphong có cho các nhà gởi tiền thuê tủ bạc. Cách thức về việc thuê tủ bạc này tổ chức y hệt những nhà Băng to bên Đại-pháp.

Muốn hỏi giá cả, và xem xét buồng để các tủ bạc thì hỏi tại nhà băng về phòng (Service des titres).

Hiệu chữ tắt để gọi điện-tín: INDOCHINE. 3043

Gérant: Nguyễn-Tường-Tam — Imprimerie du Trung-Bắc-Tân-Văn — Le Gérant: NGUYỄN-VĂN-LUẬN